

SVETO JEVAN\ELJE PO LUKI

GLAVA 1

Budu}i da mnogi po~e{e opisivati doga|aje koji se ispuni{e me|u nama,

1:2 Kao {to nam preda{e koji isprva sami vide{e i sluge re~i bi{e:

1:3 Namislih i ja, ispitav{i sve od po~etka, po redu pisati tebi, ~estiti Teofile,

1:4 Da pozna{ temelj onih re~i kojima si se nau~io.

1:5 U vreme Iroda cara judejskog be{e neki sve{tenik od reda Avijinog, po imenu Zarija, i `ena njegova od plemena Aronovog, po imenu Jelisaveta.

1:6 A behu oboje pravedni pred Bogom, i `ivljahu u svemu po zapovestima i uredbama Gospodnjim bez mane.

1:7 I ne imahu dece; jer Jelisaveta be{e nerotkinja, i behu oboje ve} stari.

1:8 I dogodi se, kad on slu`a{e po svom redu pred Bogom,

1:9 Da po obi~aju sve{tenstva do|e na njega da izi|e u crkvu Gospodnju da kadi.

1:10 I sve mno{tvo naroda be{e napolju i molja{e se Bogu u vreme ka|enja.

1:11 A njemu se pokaza an|eo Gospodnji koji staja{e s desne strane oltara kadionog.

1:12 I kad ga vide Zarija upla{i se i strah napade na nj.

1:13 A an|eo re~e mu: Ne boj se, Zarija; jer je usli{ena tvoja molitva: i `ena tvoja Jelisaveta rodi}e ti sina, i nadeni mu ime Jovan.

1:14 I bi}e tebi radost i veselje, i mnogi }e se obradovati njegovom ro|enju.

1:15 Jer }e biti veliki pred Bogom, i ne}e piti vina ni sikera; i napuni}e se Duha Svetog jo{ u utrobi matere svoje;

1:16 I mnoge }e sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovom;

1:17 I on }e napred do}i pred Njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca k deci i nevernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov.

1:18 I re~e Zarija an|elu: Po ~emu }u ja to poznati? Jer sam star i `ena je moja vremenita.

1:19 I odgovaraju}i an|eo re~e mu: Ja sam Gavriilo {to stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost.

1:20 I evo, oneme}e{ i ne}e{ mo}i govoriti do onog dana dok se to ne zbude; jer nisi verovao mojim re~ima koje }e se zbiti u svoje vreme.

1:21 I narod ~eka{e Zariju, i ~u|ahu se {to se zabavi u crkvi.

1:22 A izi{av{i ne moga{e da im govori; i razume{e da mu se ne{to utvorilo u crkvi; i on namigiva{e im; i osta nem.

1:23 I kad se navr{i{e dani njegove slu`be otide ku}i svojoj.

1:24 A posle ovih dana, zatrudne Jelisaveta `ena njegova, i krija{e se pet meseci govore}i:

1:25 Tako mi u~ini Gospod u dane ove u koje pogleda na me da me izbavi od ukora me|u ljudima.

1:26 A u {esti mesec posla Bog an|ela Gavriila u grad galilejski po imenu Nazaret

1:27 K devojci ispro{enoj za mu`a, po imenu Josifa iz doma Davidovog; i devojci be{e ime Marija.

1:28 I u{av{i k njoj an|eo re~e: Raduj se, blagodatna! Gospod je s tobom, blagoslovena si ti me|u`enama.

1:29 A ona, videv{i ga, popla{i se od re~i njegove i pomisli: Kakav bi ovo bio pozdrav?

1:30 I re~e joj an|eo: Ne boj se, Marija! Jer si na{la milost u Boga.

1:31 I evo zatrudne}e{, i rodi}e{ Sina, i nadeni Mu ime Isus.

1:32 On }e biti veliki, i nazva}e se Sin Najvi{ega, i da}e Mu Gospod Bog presto Davida oca Njegovog;

1:33 I carova}e u domu Jakovljevom vavek, i carstvu Njegovom ne}e biti kraja.

1:34 A Marija re~e an|elu: Kako }e to biti kad ja ne znam za mu`a?

1:35 I odgovaraju}i an|eo re~e joj: Duh Sveti do}i }e na tebe, i sila Najvi{eg oseni}e te; zato i ono {to }e se roditi bi}e sveto, i nazva}e se Sin Bo`ji.

1:36 I evo Jelisaveta, tvoja tetka, i ona zatrudne sinom u starosti svojoj, i ovo je {esti mesec njoj, koju zovu nerotkinjom.

1:37 Jer u Boga sve je mogu}e {to ka`e.

1:38 A Marija re~e: Evo slu{kinje Gospodnje; neka mi bude po re~i tvojoj. I an|eo otide od nje.

1:39 A Marija ustav{i onih dana, otide brzo u gornju zemlju, u grad Judin.

1:40 I u|e u ku}u Zarijinu, i pozdravi se s Jelisavetom.

1:41 I kad Jelisaveta ~u ~estitanje Marijino, zaigra dete u utrobi njenoj, i Jelisaveta se napuni Duha Svetog,

1:42 I povika zdravo i re~e: Blagoslovena si ti me|u`enama, i blagosloven je plod utrobe tvoje.

1:43 I otkud meni ovo da do|e mati Gospoda mog k meni?

1:44 Jer gle, kad do|e glas ~estitanja tvog u u{i moje, zaigra dete radosno u utrobi mojoj.

1:45 I blago onoj koja verova, jer }e se izvr{iti {ta joj kaza Gospod.

1:46 I re~e Marija: Veli~a du{a moja Gospoda;

1:47 I obradova se duh moj Bogu Spasu mom,

1:48 [to pogleda na poni`enje slu{kinje svoje; jer gle, odsad }e me zvati bla`enom svi nara{taji;

1:49 [to mi u~ini veli~inu silni, i sveto ime Njegovo;

1:50 I milost je Njegova od koljena na koljeno onima koji Ga se boje.

1:51 Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima srca njihovih.

1:52 Zbaci silne s prestola, i podi`e poni`ene.

1:53 Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne.

1:54 Primi Izrailja, slugu svog, da se opomene milosti.

1:55 Kao {to govori ocima na{im, Avraamu i semenu njegovom doveka.

1:56 Marija pak sedi s njom oko tri meseca, i vrati se ku}i svojoj.

1:57 A Jelisaveti do|e vreme da rodi, i rodi sina.

1:58 I ~u{e njeni susedi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovahu se s njom.

1:59 I u osmi dan do|o{e da obre`u dete, i hte{e da mu nadenu ime oca njegovog, Zarija.

1:60 I odgovaraju}i mati njegova re~e: Ne, nego da bude Jovan.

1:61 I reko{e joj: Nikoga nema u rodbini tvojoj da mu je takvo ime.

1:62 I namigivahu ocu njegovom kako bi on hteo da mu nadenu ime.

1:63 I zaikav{i da{~icu, napisu govore}i: Jovan mu je ime. I za~udi{e se svi.

1:64 I odmah mu se otvori{e usta i jezik njegov i govora{e hvale}i Boga.

1:65 I u|e strah u sve susede njihove; i po svoj gornjoj Judeji razglasi se sav ovaj doga|aj.

1:66 I svi koji ~u{e metnu{e u srce svoje govore}i: [ta }e biti iz ovog deteta? I ruka Gospodnja be{e sa njim.

1:67 I Zarija otac njegov napuni se Duha Svetog, i prorokova govore}i:

1:68 Blagosloven Gospod Bog Jakovljevi {to pohodi i izbavi narod svoj,

1:69 I podi`e nam rog spasenja u domu Davida sluge svog,

1:70 Kao {to govori ustima svetih proroka svojih od veka

1:71 Da }e nas izbaviti od na{ih neprijatelja i iz ruku svih koji mrze na nas;

1:72 U~initi milost ocima na{im, i opomenuti se svetog zaveta svog,

1:73 Kletve kojom se kleo Avraamu ocu na{em da }e nam dati

1:74 Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojih, i da mu slu`imo bez straha,

1:75 I u svetosti i u pravdi pred Njim dok smo god`ivi.

1:76 I ti, dete, nazva}e se prorok Najvi{ega; jer }e{ i}i napred pred licem Gospodnjim da Mu pripravi{ put;

1:77 Da da{ razum spasenja narodu njegovom za opro{tenje greha njihovih,

1:78 Po dubokoj milosti Boga na{eg, po kojoj nas je pohodio istok s visine;

1:79 Da obasja{ one koji sede u tami i u senu smrtnom; da uputi{ noge na{e na put mira.

1:80 A dete rastija}e i ja~a}e duhom, i be}e u pustinji dotle dok se ne pokaza Izrailju.

GLAVA 2

U to vreme pak izi|e zapovest od }esara Avgusta da se prepis}e sav svet.

2:2 Ovo je bio prvi prepis za vladanja Kirinova Sirijom.

2:3 I po|o}e svi da se prepisu, svaki u svoj grad.

2:4 Tada po|e i Josif iz Galileje, iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zva}e Vitlejem, jer on be}e iz doma i plemena Davidovog,

2:5 Da se prepis}e s Marijom, ispro{enom za nje ga`enom, koja be}e trudna.

2:6 I kad onamo behu, do|e vreme da ona rodi.

2:7 I rodi Sina svog prvenca, i povi Ga, i metnu Ga u jase; jer im ne be}e mesta u gostionici.

2:8 I behu pastiri u onom kraju koji ~uvahu no}nu sta`u kod stada svog.

2:9 I gle, an|eo Gospodnji stade me|u njima, i slava Gospodnja obasja ih; i upla{i}e se vrlo.

2:10 I re~e im an|eo: Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost koja }e biti svemu narodu.

2:11 Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovom.

2:12 I eto vam znaka: Na}i }ete dete povito gde le`i u jaslama.

2:13 I ujedanput postade san|elom mno{tvo vojnika nebeskih, koji hvaljahu Boga govore}i:

2:14 Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, me|u ljudima dobra volja.

2:15 I kad an|eli otido}e od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugom: Hajdemo do Vitlejema, da vidimo to {to se tamo dogodilo {ta nam kaza Gospod.

2:16 I do|o}e brzo, i na|o}e Mariju i Josifa i dete gde le`i u jaslama.

2:17 A kad vide}e, kaza}e sve {to im je kazano za to dete.

2:18 I svi koji ~u}e divi}e se tome {to im kaza}e pastiri.

2:19 A Marija ~uva}e sve re~i ove i slaga}e ih u srcu svom.

2:20 I vrati}e se pastiri slave}i i hvale}i Boga za sve {to ~u}e i vide}e, kao {to im bi kazano.

2:21 I kad se navr{i osam dana da Ga obre`u, nadenu}e Mu ime Isus, kao {to je an|eo rekao dok se jo{ nije bio ni zametnuo u utrobi.

2:22 I kad do|e vreme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevom, done}e Ga u Jerusolim da Ga metnu pred Gospoda,

2:23 (Kao {to je napisano u zakonu Gospodnjem: Da se svako dete mu{ko koje najpre otvori matericu posveti Gospodu;)

2:24 I da prinesu prilog, kao {to je re~eno u zakonu Gospodnjem, dve grlice, ili dva golubi}a.

2:25 I gle, be{e u Jerusalmu ~ovek po imenu Simeun, i taj ~ovek be{e pravedan i pobo`an, koji ~eka{e utehe Izrailjeve, i Duh Sveti be{e u njemu.

2:26 I njemu be{e Sveti Duh kazao da ne}e videti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjeg.

2:27 I kaza mu Duh te do|e u crkvu; i kad done-so{e roditelji dete Isusa da svr{e za Njega zakon po obi~aju,

2:28 I on Ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i re~e:

2:29 Sad otpu{ta{ s mirom slugu svog, Gospode, po re~i svojoj;

2:30 Jer vide{e o~i moje spasenje Tvoje,

2:31 Koje si ugotovio pred licem svih naroda,

2:32 Videlo, da obasja neznabo{ce, i slavu naroda Tvog Izrailja.

2:33 I Josif i mati Njegova ~u|ahu se tome {to se govora{e za Njega.

2:34 I blagoslovi ih Simeun, i re~e Mariji, materi Njegovoj: Gle, Ovaj le`i da mnoge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga }e se govoriti

2:35 (A i tebi samoj probo{e no` du{u), da se otkriju misli mnogih srca.

2:36 I be{e Ana proro~ica, k}i Fanuilova, od kolena Asirovog; ona je ostarela, a sedam je godina `ivela s mu`em od devoja{tva svog,

2:37 I udova oko osamdeset i ~etiri godine, koja ne odla`a{e od crkve, i slu`a{e Bogu dan i no} postom i molitvama.

2:38 I ona u taj ~as do|e, i hvalja{e Gospoda i govora{e za Njega svima koji ~ekahu spasenja u Jerusalmu.

2:39 I kad svr{i{e sve po zakonu Gospodnjem, vrati{e se u Galileju u grad svoj Nazaret.

2:40 A dete rastija{e i ja~a{e u duhu, i punja{e se premudrosti, i blagodat Bo`ija be{e na Njemu.

2:41 I roditelji Njegovi i|ahu svake godine u Jerusalm o prazniku pashe.

2:42 I kad Mu bi dvanaest godina, do|o{e oni u Jerusalm po obi~aju praznika;

2:43 I kad dane provedo{e i oni se vrati{e, osta dete Isus u Jerusalmu; i ne znade Josif i mati Njegova;

2:44 Nego misle}i da je s dru{tvom, otido{e dan hoda, i stado{e Ga tra`iti po rodbini i po znancima.

2:45 I ne na{av{i Ga vrati{e se u Jerusalm da Ga tra`e.

2:46 I posle tri dana na|o{e Ga u crkvi gde sedi me|u u~iteljima, i slu{a ih, i pita ih,

2:47 I svi koji Ga slu{ahu divljahu se Njegovom razumu i odgovorima.

2:48 I videv{i Ga za~udi{e se, i mati Njegova re~e Mu: Sine! [ta u~ini nama tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tra`ismo te.

2:49 I re~e im: Za{to ste me tra`ili? Zar ne znate da meni treba u onom biti {to je Oca mog?

2:50 I oni ne razume{e re~i {to im re~e.

2:51 I si|e s njima i do|e u Nazaret; i be{e im poslu{an. I mati Njegova ~uva{e sve re~i ove u srcu svom.

2:52 I Isus napredova{e u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

GLAVA 3

U petnaestoj godini vladanja }esara Tiverija, kad be{e Pontije Pilat sudija u Judeji, i Irod ~etvorovlasnik u Galileji, a Filip brat njegov ~etvorovlasnik u Itureji i u trahonitskoj, i Lisanija ~etvorovlasnik u Avilini,

3:2 Za poglavara sve{teni~kih Ane i Kajafe, re~e Bog Jovanu sinu Zarijinom u pustinji,

3:3 I do|e u svu okolinu jordansku propovedaju}i kr{tenje pokajanja za opro{tenje greha;

3:4 Kao {to je napisano u knjizi re~i proroka Isaie koji govori: Glas onog {to vi~e u pustinji: Pripravite put Gospodnji; poravnite staze Njegove;

3:5 Sve doline neka se ispune, i sve gore i breгови neka se slegnu; i {ta je krivo neka bude pravo, i hrapavi putevi neka budu glatki;

3:6 I svako }e telo videti spasenje Bo`ije.

3:7 Jovan, pak, govora{e ljudima koji izla`ahu da ih krsti: Porodi aspidini! Ko vam kaza da be`ite od gneva koji ide?

3:8 Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i ne govorite u sebi: Oca imamo Avraama; jer vam ka`em da Bog mo`e i od ovog kamenja podignuti decu Avraamu.

3:9 Jer ve} i sekira stoji drvetu kod korena; i svako drvo koje dobar rod ne ra|a se~e se i u oganj se baca.

3:10 I pitahu ga ljudi govore}i: [ta }emo dakle ~initi?

3:11 On pak odgovaraju}i re~e im: Koji ima dve haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane neka ~ini tako.

3:12 Do|o{e pak i carinici da ih krsti, i reko{e mu: U~itelju! [ta }emo ~initi?

3:13 A on im re~e: Ne tra`ite vi{e nego {to vam je re~eno.

3:14 Pitahu ga pak i vojnici govore}i: A mi {ta }emo ~initi? I re~e im: Nikome da ne ~inite sile niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom.

3:15 A kad narod be{e u sumnji i pomi{ljahu svi u srcima svojim za Jovana: Da nije on Hristos?

3:16 Odgovara{e Jovan svima govore}i: Ja vas krstim vodom; ali ide za mnom ja~i od mene, ko me ja nisam dostojan odre{iti remen na obu}i Njegovoj; On }e vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

3:17 On ima lopatu u ruci svojoj, i o~isti}e gumno svoje, i skupi}e p{enicu svoju, a plevu }e sa`e}i ognjem ve~nim.

3:18 I drugo mnogo koje{ta javlja narodu i napominja.

3:19 Iroda pak ~etvorovlasnika kora{e Jovan za Irodijadu, `enu brata njegovog, i za sva zla {to u~ini Irod;

3:20 I svrh svega u~ini i to te zatvori Jovana u tamnicu.

3:21 A kad se krsti sav narod, i Isus po{to se krsti i molja{e se Bogu, otvori se nebo,

3:22 I si|e na Nj Duh Sveti u telesnom obliku kao golub, i ~u se glas s neba govore}i: Ti si Sin moj ljubazni, Ti si po mojoj volji.

3:23 I taj Isus ima{e oko trideset godina kad po~e; i be{e, kao {to se mi{lja{e, sin Josifa sina Iljinog,

3:24 Sina Matatovog, sina Levijevog, sina Melhijinog, sina Jenejevog, sina Josifovog,

3:25 Sina Matatijinog, sina Amosovog, sina Namovog, sina Eslijinog, sina Nangejevog,

3:26 Sina Maatovog, sina Matatijinog, sina Se mejinog, sina Josifovog, sina Judinog,

3:27 Sina Joaninog, sina Risinog, sina Zorovaveljevog, sina Salatilovog, sina Nirijinog,

3:28 Sina Melhijinog, sina Adijinog, sina Kosamovog, sina Irovog,

3:29 Sina Josijinog, sina Elijezerovog, sina Jorimovog, sina Matatovog, sina Levijevog,

3:30 Sina Simeunovog, sina Judinog, sina Josifovog, sina Jonanovog, sina Eljakimovog,

3:31 Sina Melejinog, sina Mainanovog, sina Matatinog, sina Natanovog, sina Davidovog,

3:32 Sina Jesejevog, sina Ovidovog, sina Voozovog, sina Salmonovog, sina Naasonovog,

3:33 Sina Aminadavovog, sina Aramovog, sina Esromovog, sina Faresovog, sina Judinog,

3:34 Sina Jakovljevog, sina Isakovog, sina Avraamovog, sina Tarinog, sina Nahorovog,

3:35 Sina Seruhovog, sina Ragavovog, sina Falekovog, sina Everovog, sina Salinog,

3:36 Sina Kainanovog, sina Arfaksadovog, sina Simovog, sina Nojevog, sina Lamehovog,

3:37 Sina Matusalovog, sina Enohovog, sina Jaredovog, sina Maleleilovog, sina Kainanovog,

3:38 Sina Enosovog, sina Sitovog, sina Adamovog, sina Bo`ijeg.

GLAVA 4

I sus pak pun Duha Svetog vrati se od Jordana, i odvede Ga Duh u pustinju,

4:2 I ~etrdeset dana ku{a Ga |avo, i ne jede ni{ta za to dana; i kad se oni navr{i{e, onda ogladne,

4:3 I re~e Mu |avo: Ako si Sin Bo`ji, reci ovom kamenu da postane hleb.

4:4 I odgovori mu Isus govore}i: U pismu stoji: Ne}e `iveti ~ovek o samom hlebu, nego o svakoj re~i Bo`ijoj.

4:5 I izvedav{i Ga |avo na goru visoku pokaza Mu sva carstva ovog sveta u trenu}u oka,

4:6 I re~e Mu |avo: Tebi }u dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana, i kome ja ho}u da}u je;

4:7 Ti, dakle, ako se pokloni{ preda mnom bi}e sve tvoje,

4:8 I odgovaraju}i Isus re~e mu: Idi od mene, sotono; u pismu stoji: Poklanjaj se Gospodu Bogu svom, i Njemu jedinom slu`i.

4:9 I odvede Ga u Jerusolim, i postavi Ga navrh crkve, i re~e Mu: Ako si Sin Bo`ji, sko~i odavde dole;

4:10 Jer u pismu stoji da }e an|elima svojim zapovediti za tebe da te sa~uvaju,

4:11 I uze}e te na ruke da gde ne zapne{ za kamen nogom svojom.

4:12 I odgovaraju}i Isus re~e mu: Kazano je: Ne ku{aj Gospoda Boga svog.

4:13 I kad svr{i |avo sve ku{anje, otide od Njega za neko vreme.

4:14 I vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas o Njemu po svemu onom kraju.

4:15 I On u~a}e po zbornicama njihovim, i svi Ga hvaljahu.

4:16 I do|e u Nazaret gde be}e odrastao, i u|e po obi~aju svom u dan subotni u zbornicu, i ustade da ~ita.

4:17 I da}e Mu knjigu proroka Isaije, i otvoriv{i knjigu na|e mesto gde be}e napisano:

4:18 Duh je Gospodnji na meni; zato me poma~a da javim jevan|elje siromasima; posla me da iscelim skru}ene u srcu; da propovedim zarobljenima da }e se otpustiti, i slepima da }e progledati; da otpustim su`nje;

4:19 I da propovedam prijatnu godinu Gospodnju.

4:20 I zatvoriv{i knjigu dade sluzi, pa sede: i svi u zbornici gledahu na Nj.

4:21 I po~e im govoriti: Danas se izvr{i ovo pismo u u{ima va{im.

4:22 I svi Mu svedo~ahu, i divljahu se re~ima blagodatni koje izla`ahu iz usta Njegovih, i govora~u: Nije li ovo sin Josifov?

4:23 I re~e im: Vi }ete meni bez sumnje kazati ovu pri~u: Lekar! Izle~i se sam; {ta smo ~uli da si ~inio u Kapernaumu u~ini i ovde na svojoj postojbini.

4:24 Re~e pak: Zaista vam ka`em: nikakav prorok nije mio na svojoj postojbini.

4:25 A zaista vam ka`em: Mnoge udovice behu u Izrailju u vreme Ilijino kad se nebo zatvori tri godine i {est meseci i bi velika glad po svoj zemlji;

4:26 I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu sidonsku k`eni udovici.

4:27 I mnogi behu gubavi u Izrailju za proroka Jelisija; i nijedan se od njih ne o~isti do Neemana Sirijanina.

4:28 I svi se u zbornici napuni}e gneva kad ~u}e ovo.

4:29 I ustav{i istera}e Ga napolje iz grada, i odvedo}e Ga navrh gore gde be}e njihov grad sazidan da bi Ga bacili odozgo.

4:30 Ali On pro|e izme|u njih, i otide.

4:31 I do|e u Kapernaum grad galilejski, i u~a}e ih u subote.

4:32 I ~u|ahu se nauci Njegovoj; jer Njegova beseda be}e silna.

4:33 I u zbornici be}e ~ovek u kome be}e ne~isti duh |avolski, i povika iza glasa

4:34 Govore}i: Pro|i se, {ta je tebi do nas, Isuse Nazare}anine? Do{ao si da nas pogubi? Znam Te ko si, Svetac Bo`ji.

4:35 I zapreti mu Isus govore}i: Umukni, i izi|i iz njega. I oboriv{i ga |avo na sredu, izi|e iz njega, i nimalo mu ne naudi.

4:36 I u sve u|e strah, i govorahu jedan drugom govore}i: Kakva je to re~, da vla}u i silom zapoveda ne~istim duhovima, i izlaze?

4:37 I otide glas o Njemu po svima okolnim mestima.

4:38 Ustav{i, pak, iz zbornice do|e u ku}u Simonovu; a ta{tu Simonovu be{e uhvatila velika groznica, i moli{e Ga za nju.

4:39 I stav{i vi{e nje zapreti groznici, i pusti je. I odmah ustade i slu`a{e im.

4:40 A kad zaho|a{e sunce, svi koji imahu bolesnike od razli~nih bolesti, dovo|ahu ih k Njemu; a On na svakog od njih meta{e ruke, i isceljiva{e ih.

4:41 A i |avoli izla`ahu iz mnogih vi~u}i i govore{i: Ti si Hristos Sin Bo`ji. I zapre}iva{e im da ne govore da znaju da je On Hristos.

4:42 A kad nastade dan, izi|e i otide u pusto mesto; i narod Ga tra`a{e, i do|e k Njemu, i zadr`avaju Ga da ne ide od njih.

4:43 A On im re~e: i drugim gradovima treba mi propovediti jevan|elje o carstvu Bo`ijem; jer sam na to poslan.

4:44 I propoveda{e po zbornicama galilejskim.

GLAVA 5

Jedanput pak, kad narod nale`e k Njemu da slu{aju re~ Bo`iju On staja{e kod jezera genisaretskog,

5:2 I vide dve la|e gde stoje u kraju, a ribari behu izi{li iz njih i ispirahu mre`e:

5:3 I u|e u jednu od la|a koja be{e Simonova, i zamoli ga da malo odmakne od kraja; i sedav{i u~a{e narod iz la|e.

5:4 A kad presta govoriti, re~e Simonu: Hajde na dubinu, i bacite mre`e svoje te lovite.

5:5 I odgovaraju{i Simon re~e Mu: U~itelju! Svu no} smo se trudili, i ni{ta ne uhvatismo: ali po Tvojoj re~i baci}u mre`u.

5:6 I u~iniv{i to uhvati{e veliko mno{tvo riba, i mre`e im se prodre{e.

5:7 I namago{e na dru{tvo koje be{e na drugoj la|i da do|u da im pomognu; i do|o{e, i napuni{e obe la|e tako da se gotovo potope.

5:8 A kad vide Simon Petar, pripade ka koljenima Isusovim govore{i: Izi|i od mene, Gospode! Ja sam ~ovek gre{an.

5:9 Jer be{e u{ao strah u njega i u sve koji behu s njim od mno{tva riba koje uhvati{e;

5:10 A tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji behu drugovi Simonovi. I re~e Isus Simonu: Ne boj se; odsele }e{ ljude loviti.

5:11 I izvukav{i obe la|e na zemlju ostavi{e sve, i otido{e za Njim.

5:12 I kad be{e Isus u jednom gradu, i gle, ~ovek sav u gubi: i videv{i Isusa pade ni~ice mole{i Mu se i govore{i: Gospode! Ako ho}e{ mo`e me o~istiti.

5:13 I pru`iv{i ruku dohvati ga se. I re~e: Ho}u, o~isti se. I odmah guba spade s njega.

5:14 I On mu zapovedi da nikom ne kazuje: Nego idi i poka`i se sve{teniku, i prinesi dar za o~i{enje svoje, kako je zapovedio Mojsije za svedo~anstvo njima.

5:15 Ali se glas o Njemu jo{ ve}ma razla`a{e, i mno{tvo naroda steca{e se da Ga slu{aju i da ih isceljuje od njihovih bolesti.

5:16 A On odla`a{e u pustinju i molja{e se Bogu.

5:17 I jedan dan u~a{e On, i onde se|ahu fariseji i zakonici koji behu do{li iz sviju sela galilejskih i judejskih i iz Jerusalima; i sila Gospodnja isceljiva{e ih.

5:18 I gle, ljudi doneso{e na odru ~oveka koji be{e uzet, i tra`ahu da ga unesu i metnu preda Nj;

5:19 I ne na{av{i kuda }e ga uneti od naroda, pope{e se na ku}u i kroz krov spusti{e ga s odrom na sredu pred Isusa.

5:20 I videv{i veru njihovu re~e mu: ^ove~e! Opra{taju ti se gresi tvoji.

5:21 I po~e{e pomi{ljati knji`evnici i fariseji govore{i: Ko je ovaj {to huli na Boga? Ko mo`e opratiti grehe osim jednog Boga?

5:22 A kad razume Isus pomisli njihove, odgovaraju{i re~e im: [ta mislite u srcima svojim?

5:23 [ta je lak{e re{i: Opra{taju ti se gresi tvoji? Ili re{i: Ustani i hodi?

5:24 Nego da znate da vlast ima Sin ~ove~iji na zemlji opratati grehe, (re~e uzetome:) tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj i idi ku}i svojoj.

5:25 I odmah ustade pred njima, i uze na ~emu le`a{e, i otide ku}i svojoj hvale}i Boga.

5:26 I svi se zaprepasti{e, i hvaljahu Boga, i napuniv{i se straha govorahu: ^uda se nagledasmo danas!

5:27 I potom izi|e, i vide carinika po imenu Levija gde sedi na carini, i re~e mu: Hajde za mnom.

5:28 I ostaviv{i sve, ustade i po|e za Njim.

5:29 I zgotovi Mu Levije kod ku}e svoje veliku ~ast; i be{e mnogo carinika i drugih koji se|ahu s Njim za trepezom.

5:30 I vikahu na Njega knji`evnici i fariseji govore}i u~enicima Njegovim: Za{to s carinicima i gre{nicima jedete i pijete?

5:31 I odgovaraju}i Isus re~e im: Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni.

5:32 Ja nisam do{ao da dozovem pravednike nego gre{nike na pokajanje.

5:33 A oni Mu reko{e: Za{to u~enici Jovanovi poste ~esto i mole se Bogu, tako i farisejski; a tvoji jedu i piju?

5:34 A On im re~e: Mo`ete li svatove naterati da poste dok je `enik s njima?

5:35 Nego }e do}i dani kad }e se oteti od njih `enik, i onda }e postiti u one dane.

5:36 Kaza im pak i pri~u: Niko ne me}e zakrpe od nove haljine na staru haljinu, ina~e }e i novu razdreti, i staroj ne li~i {ta je od novog.

5:37 I niko ne lije vino novo u mehove stare; ina~e prodre novo vino mehove i ono se prolije, i mehovi propadnu;

5:38 Nego vino novo u mehove nove treba liti, i oboje }e se sa~uvati.

5:39 I niko piv{i staro ne}e odmah novog; jer veli: Staro je bolje.

GLAVA 6

Dogodi Mu se pak u prvu subotu po drugom danu pashe da i|a{e kroz useve, i u~enici

Njegovi trgahu klasje, i satirahu rukama te je|ahu.

6:2 A neki od fariseja reko{e im: Za{to ~inite {ta ne valja ~initi u subotu?

6:3 I odgovaraju}i Isus re~e im: Zar niste ~itali ono {to u~ini David kad ogladne, on i koji behu s njim?

6:4 Kako u|e u ku}u Bo`iju, i uze hlebove postavljene i izjede, i dade ih onima {to behu s njim, kojih nikome ne valja{e jesti osim jedinih sve{tenika.

6:5 I re~e im: Sin je ~ove~iji Gospodar i od subote.

6:6 A dogodi se u drugu subotu da On u|e u zbornicu i u~a{e, i be{e onde ~ovek kome desna ruka be{e suva.

6:7 Knji`evnici pak i fariseji gledahu za Njim ne}e li u subotu isceliti, da Ga okrive.

6:8 A On zna{e pomisli njihove, i re~e ~oveku koji ima{e suvu ruku: Ustani i stani na sredu. A on ustade i stade.

6:9 A Isus re~e im: Da vas zapitam: [ta valja u subotu ~initi, dobro ili zlo? Odr`ati du{u ili pogubititi? A oni }utahu.

6:10 I pogledav{i na sve njih re~e mu: Pru`i ruku svoju. A on u~ini tako; i ruka posta zdrava kao i druga.

6:11 A oni se svi napuni{e bezumlja, i govorahu jedan drugom {ta bi u~inili Isusu.

6:12 Tih, pak, dana izi|e na goru da se pomoli Bogu; i provede svu no} na molitvi Bo`ijoj.

6:13 I kad bi dan, dozva u~enike svoje, i izabra iz njih dvanaesticu, koje i apostolima nazva:

6:14 Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegovog, Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomija,

6:15 Mateja i Tomu, Jakova Alfejevog i Simona prozvanog Zilota,

6:16 Judu Jakovljevog, i Judu Iskariotskog, koji Ga i izdade.

6:17 I izi{av{i s njima stade na mestu ravnom, i gomila u~enika Njegovih; i mno{tvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalima, i iz primorja tirskog i sidonskog,

6:18 Koji do|o{e da Ga slu{aju i da se isceljuju od svojih bolesti, i koje mu~ahu duhovi ne~isti; i isceljivahu se.

6:19 I sav narod tra`a{e da Ga se dotaknu; jer iz Njega izla`a{e sila i isceljiva{e ih sve.

6:20 I On podignuv{i o~i na u~enike svoje govora{e: Blago vama koji ste siroma{ni duhom; jer je va{e carstvo Bo`ije.

6:21 Blago vama koji ste gladni sad; jer }ete se nasititi. Blago vama koji pla~ete sad; jer }ete se nasmejati.

6:22 Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime va{e kao zlo Sina radi ~ove~ijeg.

6:23 Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, va{a je velika plata na nebu. Jer su tako ~inili prorocima o~evi njihovi.

6:24 Ali te{ko vama bogati; jer ste ve} primili utehu svoju.

6:25 Te{ko vama siti sad; jer }ete ogladneti. Te{ko vama koji se smeжете sad; jer }ete zaplakati i zaridati.

6:26 Te{ko vama kad stanu svi dobro govoriti za vama; jer su tako ~inili i la`nim prorocima o~evi njihovi.

6:27 Ali vama ka`em koji slu{ate: ljubite neprijatelje svoje, dobro ~inite onima koji na vas mrže;

6:28 Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vre|aju.

6:29 Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji ho}e da ti uzme kabanicu, podaj mu i ko{u-lju.

6:30 A svakome koji i{te u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, ne i{ti.

6:31 I kako ho}ete da ~ine vama ljudi ~inite i vi njima onako.

6:32 I ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i gre{nici ljube one koji njih ljube.

6:33 I ako ~inite dobro onima koji vama dobro ~ine, kakva vam je hvala? Jer i gre{nici ~ine tako.

6:34 I ako dajete u zajam onima od kojih se nade da }ete uzeti, kakva vam je hvala? Jer i gre{nici gre{nicima daju u zajam da uzmu opet onoliko.

6:35 Ali, ljubite neprijatelje svoje, i ~inite dobro, i dajte u zajam ne nadaju}i se ni~emu; i bi}e vam velika plata, i bi}ete sinovi Najvi{ega, jer je On blag i neblagodarnima i zlima.

6:36 Budite dakle milostivi kao i Otac va{ {to je milostiv.

6:37 I ne sudite, i ne}e vam suditi; i ne osu|jte, i ne}ete biti osu|eni; opra{tajte, i oprostite}e vam se.

6:38 Dajte, i da}e vam se: meru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu da}e vam u naru~je va{e. Jer kakvom merom dajete onakvom }e vam se vratiti.

6:39 I kaza im pri~u: Mo`e li slepac slepca voditi? Ne}e li oba pasti u jamu?

6:40 Nema u~enika nad u~itelja svog, nego i sasvim kad se izu~i, bi}e kao i u~itelj njegov.

6:41 A za{to vidi{ trun u oku brata svog, a brvna u svom oku ne ose}a{?

6:42 Ili kako mo`e{ re}i bratu svom: Brate! Stani da izvadim trun koji je u oku tvom, kad sam ne vidi{ brvna u svom oku? Licemere! Izvadi najpre brvno iz oka svog, pa }e{ onda videti izvaditi trun iz oka brata svog.

6:43 Jer nema drveta dobrog da ra|a zao rod; niti drveta zlog da ra|a dobar rod.

6:44 Jer se svako drvo po rodu svom poznaje: jer se smokve ne beru s trnja, niti se gro`e bere s kupine,

6:45 Dobar ~ovek iz dobre kleti srca svog iznosi dobro, a zao ~ovek iz zle kleti srca svog iznosi zlo, jer usta njegova govore od suvi{ka srca.

6:46 A {to me zovete: Gospode! Gospode! A ne izvr{ujete {ta vam govorim?

6:47 Svaki koji ide za mnom i slu{a re~i moje i izvr{uje ih, kaza}u vam kakav je:

6:48 On je kao ~ovek koji gradi ku}u, pa iskopa i udubi i udari temelj na kamenu; a kad do|o{e vode, navali reka na onu ku}u i ne mo`e je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.

6:49 A koji slu{a i ne izvr{uje on je kao ~ovek koji na~ini ku}u na zemlji bez temelja, na koju navali reka i odmah je obori, i raspade se ku}a ona stra{no.

GLAVA 7

A kad svr{i sve re~i svoje pred narodom, do|e u Kapernaum.

7:2 U kapetana pak jednog be{e sluga bolestan na umoru koji mu be{e mio.

7:3 A kad ~u za Isusa, poslala k Njemu stare{ine judejske mole}i Ga da bi do{ao da mu isceli slugu.

7:4 A oni do{av{i k Isusu moljahu Ga lepo govore}i: Dostojan je da mu to u~ini{;

7:5 Jer ljubi narod na{, i na~ini nam zbornicu.

7:6 A Isus i|a{e s njima. I kad ve} behu blizu ku}e, poslala kapetan k Njemu prijatelje govore}i Mu: Gospode! Ne trudi se, jer nisam dostojan da u|e{ pod moju strehu;

7:7 Zato i ne dr`ah sebe dostojnog da Ti do|em, nego samo reci re~, i ozdravi}e sluga moj.

7:8 Jer i ja sam ~ovek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa ka`em jednom: Idi, i ide; i drugom: Do|i, i do|e; i služi svom: U~ini to, i u~ini.

7:9 A kad to ~u Isus, za~udi mu se, i okrenuv{i se narodu koji i|a{e za Njim re~e: Ka`em vam: ni u Izrailju tolike vere ne na|oh.

7:10 I vrativ{i se poslani na|o{e bolesnog slugu zdravog.

7:11 I potom i|a{e u grad koji se zove Nain, i s Njim i|ahu mnogi u~enici Njegovi i mno{tvo naroda.

7:12 Kad se pribli`i{e k vratima gradskim, i gleda izno{ahu mrtvaca, jedinca sina matere njegove, i ona be{e udovica i naroda iz grada mnogo i|a{e s njom.

7:13 I videv{i je Gospod sa`ali Mu se za njom, i re~e joj: Ne pla~i.

7:14 I pristupiv{i prihvati za sanduk; a nosioci stado{e, i re~e: Mom~e! Tebi govorim, ustani.

7:15 I sede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj.

7:16 A strah obuze sve, i hvaljahu Boga govore}i: Veliki prorok izi|e me|u nama, i Bog pohodi narod svoj.

7:17 I otide glas ovaj o Njemu po svoj Judeji i po svoj okolini.

7:18 I javi{e Jovanu u~enici njegovi za sve ovo.

7:19 I dozvav{i Jovan dva od u~enika svojih poslala ih k Isusu govore}i: Jesi li ti Onaj {to }e do}i, ili drugog da ~ekamo?

7:20 Do{av{i pak ljudi k Njemu reko{e: Jovan krstitelj poslala nas k tebi govore}i: Jesi li ti Onaj {to }e do}i, ili drugog da ~ekamo?

7:21 A u taj ~as iscili mnoge od bolesti i od muka i od zlih duhova, i mnogima slepima darova vid.

7:22 I odgovaraju}i Isus re~e im: Idite i ka`ite Jovanu {ta videste i ~uste: slepi progledaju, hromi hode, gubavi ~iste se, gluvi ~uju, mrtvi ustaju, siromama{nima propoveda se jevan|elje.

7:23 I blago onome koji se ne sablazni o mene.

7:24 A kad otido{e u~enici Jovanovi, po~e narodu govoriti za Jovana: [ta ste izi{li u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vetar?

7:25 [ta ste, dakle, iza{li da vidite? ^oveka u meke haljine obu~ena? Eto, koji gospodske haljine nose i u slastima `ive po carskim su dvorovima.

7:26 [ta ste dakle izi{li da vidite? Proroka? Da, ja vam ka`em, i vi{e od proroka;

7:27 Jer je ovo onaj za koga je pisano: Eto ja {aljem an|ela svog pred licem Tvojim koji }e pripravit put Tvoj pred Tobom.

7:28 Jer vam ka`em: Nijedan izme|u ro|enih od `ena nije ve}i prorok od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu Bo`ijem ve}i je od njega.

7:29 I svi ljudi koji slu{ahu i carinici opravda{e Boga, i krsti{e se k r{tenjem Jovanovim;

7:30 A fariseji i knji`evnici odbaci{e savet Bo`ji za njih, I ne hte{e da ih on krsti.

7:31 A Gospod re~e: Kakvi }u kazati da su ljudi ovog roda? I kakvi su?

7:32 Oni su kao deca koja sede po ulicama i dozivaju jedno drugo i govore: Svirasmo vam, i ne igraste, `alismo vam se, i ne plakaste.

7:33 Jer do|e Jovan krstitelj koji ni jede hleba ni pije vina, a vi ka`ete: \avo je u njemu;

7:34 Do|e Sin ~ove~iji koji i jede i pije, a vi ka`ete: Gle ~oveka izjelice i pijanice, druga carinici-ma i gre{nicima.

7:35 I opravda{e premudrost sva deca njena.

7:36 Molja{e Ga pak jedan od fariseja da bi obedovao u njega; i u{av{i u ku}u farisejevu sede za trpezu:

7:37 I gle, `ena u gradu koja be{e gre{nica doznava{i da je Isus za trpezom u ku}i farisejevoj, donese sklenicu mira;

7:38 I stav{i sastrag kod nogu Njegovih plaka{e, i stade prati noge Njegove suzama, i kosom od svoje glave otira{e, i celiva{e noge Njegove, i maza{e mirom.

7:39 A kad vide farisej koji Ga je dozvao, re~e u sebi govore}i: Da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se `ena doti~e: jer je gre{nica.

7:40 I odgovaraju}i Isus re~e mu: Simone! Imam ti ne{to kazati. A on re~e: U~itelju! Ka`i.

7:41 A Isus re~e: Dvojica behu du`ni jednom du`niku, jedan be{e du`an pet stotina dinara, a drugi pedeset.

7:42 A kad oni ne imado{e da mu vrate, pokloni obojici. Ka`i koji }e ga od njih dvojice ve}ma ljubiti.

7:43 A Simon odgovaraju}i re~e: Mislim onaj kome najvi{e pokloni. A On mu re~e: Pravo si sudio.

7:44 I okrenuv{i se k `eni re~e Simonu: Vidi{ li ovu `enu? Ja u|oh u tvoju ku}u, ni vode mi na noge nisi dao; a ona suzama obli mi noge, i kosom od glave svoje otre.

7:45 Celiva mi nisi dao; a ona otkako u|oh ne presta celivati mi nogu.

7:46 Uljem nisi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi noge.

7:47 Zato ka`em ti: opra{taju joj se gresi mnogi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo opra{ta ima malu ljubav.

7:48 A njoj re~e: Opra{taju ti se gresi.

7:49 I stado{e u sebi govoriti oni {to se|ahu s Njim za trpezom: Ko je Ovaj {to i grehe opra{ta?

7:50 A `eni re~e: Vera tvoja pomo`e ti; idi s mirom.

GLAVA 8

Posle toga i|a{e On po gradovima i po selima u~e}i i propovedaju}i jevan|elje o carstvu Bo`ijem, i dvanaestorica s Njim.

8:2 I neke `ene koje behu isceljene od zlih duhova i bolesti: Marija, koja se zva{e Magdalina, iz koje sedam |avola izi|e,

8:3 I Jovana, `ena Huze pristava Irodovog, i Susana, i druge mnoge koje slu`ahu Njemu imanjem svojim.

8:4 A kad se sabra naroda mnogo, i iz svih gradova dola`ahu k Njemu, kaza u pri~i:

8:5 Izi|e seja~ da seje seme svoje; i kad seja{e, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozoba{e ga,

8:6 A drugo pade na kamen, i iznikav{i osu{i se, jer nema{e vlage.

8:7 I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga.

8:8 A drugo pade na zemlju dobru, i iznikav{i donese rod sto puta onoliko. Govore}i ovo povika: Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

8:9 A u~enici Njegovi pitahu Ga govore}i: [ta zna~i pri~a ova?

8:10 A On re~e: Vama je dano da znate tajne carstva Bo`ijeg; a ostalima u pri~ama, da gledaju}i ne vide, i ~uju}i ne razumeju.

8:11 A pri~a ova zna~i: Seme je re~ Bo`ija.

8:12 A koje je kraj puta to su oni koji slu{aju, ali potom dolazi |avo, i uzima re~ iz srca njihovog, da ne veruju i da se ne spasu.

8:13 A koje je na kamenu to su oni koji kad ~uju s radosti primaju re~; i ovi korena nemaju koji za neko vreme veruju, a kad do|e vreme ku{anja otpadnu.

8:14 A koje u trnje pade, to su oni koji slu{aju, i oti{av{i, od brige i bogatstva i slasti ovog `ivota zagu{e se, i rod ne sazri.

8:15 A koje je na dobroj zemlji to su oni koji re~ slu{aju, i u dobrom i ~istom srcu dr`e, i rod donose u trpljenju. Ovo govore}i povika: Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

8:16 Niko, pak, sve}e ne poklapa sudom kad je zapali, niti me}e pod odar, nego je metne na sve}-njak da vide svetlost koji ulaze.

8:17 Jer nema ni{ta tajno {to ne}e biti javno, ni sakriveno {to se ne}e doznati i na videlo izi}i.

8:18 Gledajte, dakle, kako slu{ate; jer ko ima, da}e mu se, a ko nema, uze}e se od njega i ono {to misli da ima.

8:19 Do|o}e pak k Njemu mati i bra}a Njegova, i ne mogahu od naroda da govore s Njim.

8:20 I javi}e Mu govore}i: Mati Tvoja i bra}a Tvoja stoje napolju, ho}e da Te vide.

8:21 A On odgovaraju}i re~e im: Mati moja i bra}a moja oni su koji slu{aju re~ Bo`iju i izvr{uju je.

8:22 I dogodi se u jedan dan On u|e s u~enicima svojim u la|u, i re~e im: Da pre|emo na one strane jezera. I po|o}e.

8:23 A kad i|ahu oni On zaspa. I podi`e se oluja na jezeru, i topljahu se, i behu u velikoj nevolji.

8:24 I pristupiv{i probudi}e Ga govore}i: U~itelju! U~itelju! Izgibosmo. A On ustade, i zapreti vetru i valovima; i prestado}e i posta ti{ina.

8:25 A njima re~e: Gde je vera va{a? A oni se popla{i}e, i ~u|ahu se govore}i jedan drugom: Ko je Ovaj {to i vetrovima i vodi zapoveda, i slu{aju Ga?

8:26 I do|o}e u okolinu gadarinsku koja je prema Galileji.

8:27 A kad izi|e On na zemlju, srete Ga jedan ~ovek iz grada u kome behu |avoli od mnogo godina, i u haljine ne obla~a}e se, i ne `ivlja}e u ku}i, nego u grobovima.

8:28 A kad vide Isusa, povika i pripade k Njemu i re~e zdravo: [ta je tebi do mene, Isuse, Sine Boga Najvi{eg? Molim Te, ne mu~i me.

8:29 Jer Isus zapovedi duhu ne~istom da izi|e iz ~oveka: jer ga mu~a}e odavno, i metahu ga u verige i u puta da ga ~uvaju, i iskida sveze, i tera}e ga |avo po pustinji.

8:30 A Isus ga zapita govore}i: Kako ti je ime? A on re~e: Legeon; jer mnogi |avoli behu u{li u nj.

8:31 I moljahu Ga da im ne zapovedi da idu u bezdan.

8:32 A onde pasa}e po gori veliko krdo svinja, i moljahu Ga da im dopusti da u njih u|u. I dopusti im.

8:33 Tada izi|o}e |avoli iz ~oveka i u|o}e u svinje; i navali krdo s brega u jezero, i utopi se.

8:34 A kad vide}e svinjari {ta bi, pobego}e i javi}e u gradu i po selima.

8:35 I izi|o}e ljudi da vide {ta je bilo, i do|o}e k Isusu, i na|o}e ~oveka iz koga |avoli behu izi{li, a on sedi obu~en i pametan kod nogu Isusovih; i upla{i}e se.

8:36 A oni {to su videli kaza}e im kako se isceli besni.

8:37 I moli Ga sav narod iz okoline gadarinske da ide od njih; jer se behu vrlo upla{ili. A On u|e u la|u i otide natrag.

8:38 ^ovek, pak, iz koga izi|o}e |avoli molja}e da bi s Njim bio; ali ga Isus otpusti govore}i:

8:39 Vrati se ku}i svojoj, i kazuj {ta ti u~ini Bog. I otide propovedaju}i po svemu gradu {ta mu Isus u~ini.

8:40 A kad se vrati Isus, srete Ga narod, jer Ga svi o~ekivahu.

8:41 I gle, do|e ~ovek po imenu Jair, koji be}e stare{ina u zbornici, i pade pred noge Isusove, i molja}e Ga da u|e u ku}u njegovu;

8:42 Jer u njega be}e jedinica k}i od dvanaest godina, i ona umira}e. A kad i|a}e Isus, turka}e Ga narod.

8:43 I be}e jedna bolesna `ena od te~enja krvi dvanaest godina, koja je sve svoje imanje potro{ila na lekare i nijedan je nije mogao izle~iti,

8:44 I pristupiv{i sastrag dota~e se skuta od haljine Njegove, i odmah stade te~enje krvi njene.

8:45 I re~e Isus: Ko je to {to se dota~e mene? A kad se svi odgovarahu, re~e Petar i koji behu s njim: U~itelju! Narod Te opkolio i turka Te, a Ti ka`e{: Ko je to {to se dota~e mene?

8:46 A Isus re~e: Neko se dota~e mene; jer ja osetih silu koja izi|e iz mene.

8:47 A kad vide `ena da se nije sakrila, pristupi drh}u}i, i pade pred Njim, i kaza Mu pred svim narodom za{to Ga se dota~e i kako odmah ozdravi.

8:48 A On joj re~e: Ne boj se, k}eri! Vera tvoja pomo`e ti; idi s mirom.

8:49 Dok On jo{ govora{e, do|e neko od ku}e stare{ine zborni~kog govore}i mu: Umre k}i tvoja, ne trudi u~itelja.

8:50 A kad ~u Isus, odgovori mu govore}i: Ne boj se, samo veruj, i o`ive}e.

8:51 A kad do|e u ku}u, ne dade nijednome u}i osim Petra i Jovana i Jakova, i devoj~inog oca i matere.

8:52 A svi plakahu i jaukahu za njom; a On re~e: Ne pla~ite, nije umrla nego spava.

8:53 I podsmevahu Mu se znaju}i da je umrla.

8:54 A On izagnav{i sve uze je za ruku, i zovnu govore}i: Devojko! Ustani!

8:55 I povrati se duh njen, i ustade odmah; i zapovedi da joj daju neka jede.

8:56 I divi{e se roditelji njeni. A On im zapovedi da nikome ne kazuju {ta je bilo.

GLAVA 9

Sazvav{i, pak, dvanaesticu dade im silu i vlast nad svim |avolima, i da isceljuju od bolesti.

9:2 I posla ih da propovedaju carstvo Bo`ije, i da isceljuju bolesnike.

9:3 I re~e im: Ni{ta ne uzimajte na put, ni {tapa ni torbe ni hleba ni novaca, niti po dve haljine da imate.

9:4 U koju ku}u u|ete onde budite i odande polazite.

9:5 I gde vas ne prime izlaze}i iz grada onog otresite i prah s nogu svojih, za svedo~anstvo na njih.

9:6 A kad izi|o{e, i|ahu po selima propovedaju}i jevan|elje i isceljuju}i svuda.

9:7 A kad ~u Irod ~etvorovlasnik {ta On ~ini, ne moga{e se na~uditi, jer neki govorahu da je Jovan ustao iz mrtvih,

9:8 A jedni da se Ilija pojavio, a jedni da je ustao koji od starih proroka.

9:9 I re~e Irod: Jovana ja posekoh; ali ko je to o kome ja takva ~udesa slu{am? I `elja{e Ga videti.

9:10 I vrativ{i se apostoli kaza{e Mu {ta su po~inili. I uzev{i ih otide nasamo u pustinju kod grada koji se zva{e Vitsaida.

9:11 A narod razumev{i po|e za Njim, i primiv{i ih govora{e im o carstvu Bo`ijem i isceljiva{e koji trebahu isceljivanja.

9:12 A dan stade nagingjati. Tada pristupi{e dvanaestorica i reko{e Mu: Otpusti narod, neka idu na konak u okolna sela i palanke, i nek na|u jela, jer smo ovde u pustinji.

9:13 A On im re~e: Podajte im vi neka jedu. A oni reko{e: U nas nema vi{e od pet hlebova i dve ribe; ve} ako da idemo mi da kupimo na sve ove ljude jela?

9:14 Jer be{e ljudi oko pet hiljada. Ali On re~e u~enicima svojim: Posadite ih na gomile po pedeset.

9:15 I u~ini{e tako, i posadi{e ih sve.

9:16 A On uze onih pet hlebova i obe ribe, i pogledav{i na nebo blagoslovi ih i prelomi, i dava{e u~enicima da razdadu narodu.

9:17 I jedo{e i nasiti{e se svi, i nakupi{e komada dvanaest kotarica {to im prete~e.

9:18 I kad se jedanput molja{e Bogu nasamo, s Njim behu u~enici, i zapita ih govore}i: Ko govore ljudi da sam ja?

9:19 A oni odgovaraju}i reko{e: Jedni vele da si Jovan krstitelj, a drugi da si Ilija; a drugi da je koji ustao od starih proroka.

9:20 A On im re~e: A vi {ta mislite ko sam ja? A Petar odgovaraju}i re~e: Hristos Bo`ji.

9:21 A On im zapreti i zapovedi da nikome ne kazuju to,

9:22 Govore}i da Sinu ~ove~ijem treba mnogo postradati, i da }e Ga stare{ine i glavari sve{teni~ki i knji`evnici okriviti, i da }e Ga ubiti, i tre}i dan da }e ustati.

9:23 A svima govora{e: Ko ho}e da ide za mnom neka se odre~e sebe i uzme krst svoj i ide za mnom.

9:24 Jer ko ho}e du{u svoju da sa~uva, izgubi}e je; a ko izgubi du{u svoju mene radi onaj }e je sa~uvati.

9:25 Jer kakvu }e korist imati ~ovek ako sav svet pridobije, a sebe izgubi ili sebi naudi?

9:26 Jer ko se postidi mene i mojih re~i, njega }e se Sin ~ove~iji postideti kad do|e u slavi svojoj i O~evoj i svetih an|ela.

9:27 A zaista vam ka`em: imaju neki me|u ovima {to stoje ovde koji ne}e okusiti smrti dok ne vide carstva Bo`ijeg.

9:28 A kad pro|e osam dana posle onih re~i, uze Petra i Jovana i Jakova i izi|e na goru da se pomoli Bogu.

9:29 I kad se molja{e postade lice Njegovo druga~ije, i odelo Njegovo belo i sjajno.

9:30 I gle, dva ~oveka govorahu s Njim, koji behu Mojsije i Ilija.

9:31 Pokaza{e se u slavi, i govorahu o izlasku Njegovom koji Mu je trebalo svr{iti u Jerusalimu.

9:32 A Petar i koji behu s njim behu zaspali; ali probudiv{i se vide{e slavu Njegovu i dva ~oveka koji s Njim stajahu.

9:33 I kad se odvoji{e od Njega re~e Petar Isusu: U~itelju! Dobro nam je ovde biti; i da na~inimo tri senice: jednu Tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Iliji: ne znaju}i {ta govora{e.

9:34 A dok On to govora{e do|e oblak i zakloni ih; i upla{i{e se kad za|o{e u oblak.

9:35 I ~u se glas iz oblaka govore}i: Ovo je Sin moj ljubazni, Njega poslu{ajte.

9:36 I kad se ~uja{e glas na|e se Isus sam. I oni u}uta{e, i nikom ne javi{e ni{ta u one dane od onog {ta vide{e.

9:37 A dogodi se drugi dan kad si|o{e s gore srete Ga mno{tvo naroda.

9:38 I gle, ~ovek iz naroda povika govore}i: U~itelju! Molim Ti se, pogledaj na sina mog, jer mi je jedinac:

9:39 I gle, hvata ga duh, i ujedanput vi~e, i lomi ga s penom, i jedva otide od njega kad ga izlomi;

9:40 I molih u~enike Tvoje da ga isteraju, pa ne mogo{e.

9:41 I odgovaraju}i Isus re~e: O rode neverni i pokvareni! Dokle }u biti s vama i trpeti vas? Dove-di mi sina svog amo:

9:42 A dok jo{ i|a{e k Njemu obori ga |avo, i stade ga lomiti. A Isus zapreti duhu ne~istom, i isceli mom~e, i dade ga ocu njegovom.

9:43 I svi se divljahu veli~ini Bo`ijoj. A kad se svi ~u|ahu svemu {to ~inja{e Isus, re~e u~enicima svojim:

9:44 Metnite vi u u{i svoje ove re~i: jer Sin ~ove~iji treba da se preda u ruke ~ove~ije.

9:45 A oni ne razume{e re~i ove; jer be{e sakri-vena od njih da je ne mogo{e razumeti; i bojahu se da Ga zapitaju za ovu re~.

9:46 A u|e misao u njih ko bi bio najve}i me|u njima.

9:47 A Isus znaju}i pomisli srca njihovih uze dete i metnu ga preda se,

9:48 I re~e im: Koji primi ovo dete u ime moje, mene prima; i koji mene prima, prima Onog koji me je poslao; jer koji je najmanji me|u vama on je veliki.

9:49 A Jovan odgovaraju}i re~e: U~itelju! Vide-smo jednog gde imenom Tvojim izgoni |avole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za Tobom.

9:50 I re~e mu Isus: Ne branite; jer ko nije protiv vas s vama je.

9:51 A kad se navr{i{e dani uze}a Njegovog, On nameri da ide pravo u Jerusalim.

9:52 I posla glasnike pred licem svojim; i oni otido{e i do|o{e u selo samarjansko da Mu ugotove gde }e no}iti.

9:53 I ne primi{e Ga; jer vide{e da ide u Jerusa-lim.

9:54 A kad vide{e u~enici Njegovi, Jakov i Jovan, reko{e: Gospode! Ho}e{ li da ka`emo da oganj si|e s neba i da ih istrebi kao i Ilija {to u~ini?

9:55 A On okrenuv{i se zapreti im i re~e: Ne znate kakvog ste vi duha;

9:56 Jer Sin ~ove~iji nije do{ao da pogubi du{e ~ove~ije nego da sa~uva. I otido{e u drugo selo.

9:57 A kad i|ahu putem re~e Mu neko: Gospode! Ja idem za Tobom kud god Ti po|e{.

9:58 I re~e mu Isus: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda: a Sin ~ove~iji nema gde zakloniti glave.

9:59 A drugom re~e: Hajde za mnom. A on re~e: Gospode! Dopusti mi da idem najpre da ukopam oca svog.

9:60 A Isus re~e mu: Ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace; a ti hajde te javljaj carstvo Bo`ije.

9:61 A drugi re~e: Gospode! Ja idem za Tobom; ali dopusti mi najpre da idem da se oprostim s doma{njima svojim.

9:62 A Isus re~e mu: Nijedan nije pripravan za carstvo Bo`ije koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

GLAVA 10

A potom izabra Gospod i drugih sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u mesto kuda htede sam do}i.

10:2 A re~e im: @etva je dakle velika, a poslenika malo; nego se molite Gospodaru od `etve da izvede poslenike na `etvu svoju.

10:3 Idite; eto ja vas {aljem kao jaganjce me|u vukove.

10:4 Ne nosite kese ni torbe ni obu}e, i nikoga ne pozdravljajte na putu.

10:5 U koju god ku}u u|ete najpre govorite: Mir ku}i ovoj.

10:6 I ako dakle bude onde sin mira, osta}e na njemu mir va{; ako li ne bude, vrati}e se k vama.

10:7 A u onoj ku}i budite, i jedite i pijte {ta u njih ima; jer je poslenik dostojan svoje plate; ne prelazite iz ku}e u ku}u.

10:8 I u koji god grad do|ete i prime vas, jedite {ta se donese pred vas.

10:9 I isceljajte bolesnike koji su u njemu, i govorite im: Pribli`i se k vama carstvo Bo`ije.

10:10 I u koji god grad do|ete i ne prime vas, izi{av{i na ulice njegove recite:

10:11 I prah od grada va{eg koji je prionuo za nas otresamo vam; ali ovo znajte da se pribli`i k vama carstvo Bo`ije.

10:12 Ka`em vam da }e Sodomu biti lak{e u onaj dan negoli gradu onom.

10:13 Te{ko tebi, Horazine! Te{ko tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i u Sidonu bila ~udesu {to su bila u vama, davno bi se u vre}i i u pepelu sede}i pokajali.

10:14 Ali Tiru i Sidonu bi}e lak{e na sudu nego vama.

10:15 I ti, Kapernaume! Koji si se do nebesa podigao do pakla }e{ propasti.

10:16 Ko vas slu{a mene slu{a; i ko se vas odri~e mene se odri~e; a ko se mene odri~e, odri~e se Onog koji je mene poslao.

10:17 Vrati}e se pak sedamdesetorica s radosti govore}i: Gospode! I |avoli nam se pokoravaju u ime Tvoje.

10:18 A On im re~e: Ja videh sotonu gde spade s neba kao munja.

10:19 Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ni{ta vam ne}e nauditi.

10:20 Ali se tome ne radujte {to vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte {to su va{a imena napisana na nebesima.

10:21 U taj ~as obradova se Isus u duhu i re~e: Hvalim Te, O~e, Gospode neba i zemlje, {to si ovo sakrio od premudrih i razumnih, a kazao si prostima. Da, O~e, jer je tako bila volja Tvoja.

10:22 I okrenuv{i se k u~enicima re~e: Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna ko je Sin osim Oca, ni ko je Otac osim Sina, i ako Sin ho}e kome kazati.

10:23 I okrenuv{i se k u~enicima nasamo re~e: Blago o~ima koje vide {ta vi vidite.

10:24 Jer vam ka`em da su mnogi proroci i carevi `eleli videti {ta vi vidite, i ne vide{e; i ~uti {ta vi ~ujete, i ne ~u{e.

10:25 I gle, ustade jedan zakonik i ku{aju}i Ga re~e: U~itelju! [ta }u ~initi da dobijem `ivot ve~ni?

10:26 A On mu re~e: [ta je napisano u zakonu? Kako ~ita{?

10:27 A on odgovaraju}i re~e: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom du{om svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom, i bli`njeg svog kao samog sebe.

10:28 Re~e mu pak: Pravo si odgovorio; to ~ini i bi}e{ `iv.

10:29 A on htjede da se opravda, pa re~e Isusu: A ko je bli`nji moj?

10:30 A Isus odgovaraju}i re~e: Jedan ~ovek sila`a{e iz Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvati{e hajduci, koji ga svuko{e i izrani{e, pa otido{e, ostaviv{i ga pola mrtva.

10:31 A iznenada sila`a{e onim putem nekakav sve{tenik, i videv{i ga pro|e.

10:32 A tako i Levit kad je bio na onome mestu, pristupi, i videv{i ga pro|e.

10:33 A Samarjanin nekakav prolaze}i do|e nad njega, i videv{i ga sa`ali mu se;

10:34 I pristupiv{i zavi mu rane i zali uljem i vinom; i posadiv{i ga na svoje kljuse dovede u gostionicu, i ustade oko njega.

10:35 I sutradan polaze}i izvadi dva gro{a te dade kr~maru, i re~e mu: Gledaj ga, i {ta vi{e potro{i{ ja }u ti platiti kad se vratim.

10:36 [ta misli{, dakle, koji je od one trojice bio bli`nji onome {to su ga bili uhvatili hajduci?

10:37 A on re~e: Onaj koji se smilovao na njega. A Isus mu re~e: Idi, i ti ~ini tako.

10:38 A kad i|ahu putem i On u|e u jedno selo, a `ena neka, po imenu Marta, primi Ga u svoju ku}u.

10:39 I u nje be{e sestra, po imenu Marija, koja i sede kod nogu Isusovih i slu{a{e besedu Njegovu.

10:40 A Marta se be{e zabunila kako }e Ga do~ekati, i priku~iv{i se re~e: Gospode! Zar Ti ne mari{ {to me sestra moja ostavi samu da slu`im? Reci joj, dakle, da mi pomogne.

10:41 A Isus odgovaraju}i re~e joj: Marta! Marta! Brine{ se i trudi{ za mnogo,

10:42 A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobru deo izabrala, koji se ne}e uzeti od nje.

GLAVA 11

I kad se molja{e Bogu na jednom mestu pa pre~sta, re~e Mu neki od u~enika Njegovih: Gospode! Nau~i nas moliti se Bogu, kao {to i Jovan nau~i svoje u~enike.

11:2 A On im re~e: Kad se molite Bogu govorite: O~e na{ koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje; da do|e carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu;

11:3 Hleb na{ potrebni daj nam svaki dan;

11:4 I oprost nam grehe na{e, jer i mi opra{tamo svakom du`niku svom; i ne navedi nas u napa~t; nego nas izbavi oda zla.

11:5 I re~e im: Koji od vas ima prijatelja, i otide mu u pono}i i re~e mu: Prijatelju! Daj mi tri hleba u zajam;

11:6 Jer mi do|e prijatelj s puta, i nemam mu {ta postaviti;

11:7 A on iznutra odgovaraju}i da re~e: Ne uznemiravaj me; ve} su vrata zatvorena i deca su moja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam.

11:8 I ka`em vam: ako i ne ustane da mu da zato {to mu je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskajnje usta}e i da}e mu koliko treba.

11:9 I ja vama ka`em: i{tite i da}e vam se: tra`ite i na}i }ete; kucajte i otvori}e vam se.

11:10 Jer svaki koji i{te, prima; i koji tra`i, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.

11:11 Koji je me|u vama otac u koga ako sin zai{te hleba da mu da kamen? Ili ako zai{te ribe da mu da mesto ribe zmiju?

11:12 Ili ako zai{te jaje da mu da skorpiju?

11:13 Kad dakle vi, zli budu}i, umete dobre dare davati deci svojoj, koliko }e vi{e Otac nebeski dati Duha Svetog onima koji i{tu u Njega?

11:14 I jednom izgna |avola koji be{e nem; kad |avo izi |e progovori nemi; i divi{e se ljudi.

11:15 A neki od njih reko{e: Pomo}u Veelzevu-la kneza |avolskog izgoni |avole.

11:16 A drugi ku{aju}i Ga iskahu od Njega znak s neba.

11:17 A On znaju}i pomisli njihove re~e im: Svako carstvo koje se razdeli samo po sebi, opuste-}e, i dom koji se razdeli sam po sebi, propa}{e.

11:18 Tako i sotona ako se razdeli sam po sebi, kako }e ostati njegovo carstvo? Kao {to ka`ete da pomo}u Veelzevula izgonim |avole.

11:19 Ako li ja pomo}u Veelzevula izgonim |avole, sinovi va{i ~ijom pomo}u izgone? Zato }e vam oni biti sudije.

11:20 A ako li ja prstom Bo`ijim izgonim |avole, dakle je do{lo k vama carstvo Bo`ije.

11:21 Kad se jaki naoru`a i ~uva svoj dvor, imanje je njegovo na miru;

11:22 A kad do |e ja-i od njega i nadvlada ga, uzme sve oru`je njegovo u koje se uzdao, i razdeli {ta otme od njega.

11:23 Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne sabira, prosipa.

11:24 Kad ne~isti duh izi |e iz ~oveka, ide kroz bezvodna mesta tra`e}i pokoja, i ne na{av{i re~e: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izi{ao;

11:25 I do{av{i na |e pometen i ukra{en.

11:26 Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i u{av{i `ive onde; i bude potonje ~oveku onom gore od prvog.

11:27 A kad to govora{e, podi`e glas jedna `ena iz naroda i re~e Mu: Blago utrobi koja te je nosila, i sisama koje si saol!

11:28 A On re~e: Blago i onima koji slu{aju re~ Bo`iju, i dr`e je.

11:29 A narodu koji se skuplja{e stade govoriti: Rod je ovaj zao; i {te znak, i ne}e mu se dati znak osim znaka Jone proroka;

11:30 Jer kao {to Jona bi znak Ninevljanima, tako }e i Sin ~ove~iji biti rodu ovom.

11:31 Carica ju`na izi}i }e na sud s ljudima roda ovog, i osudi}e ih; jer ona do |e s kraja zemlje da

slu{a premudrost Solomunovu: a gle, ovde je ve}i od Solomuna.

11:32 Ninevljani izi}i }e na sud s rodom ovim, i osudi}e ga; jer se pokaja{e pou-enjem Joninim: a gle, ovde je ve}i od Jone.

11:33 Niko ne me}e zapaljene sve}e na sakriveno mesto, niti pod sud, nego na sve}njak da vide svetlost koji ulaze.

11:34 Sve}a je telu oko. Ako dakle oko tvoje bude zdravo, sve }e telo tvoje biti svetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i telo je tvoje tamno.

11:35 Gledaj dakle da videlo koje je u tebi ne bude tama.

11:36 Jer, ako je sve telo tvoje svetlo da nema nikakvog uda tamnog, bi}e svetlo kao kad te sve}a obasjava svetlo}{u.

11:37 A kad govora{e, molja{e Ga nekakav fari-sej da obeduje u njega. A On u{av{i sede za trpezu.

11:38 A farisej se za~udi kad vide da se najpre ne umi pre obeda.

11:39 A Gospod re~e mu: Sad vi fariseji spolja ~istite ~a{u i zdelu, a iznutra vam je puno grabe`a i zlobe.

11:40 Bezumni! Nije li onaj na~inio i iznutra koji je spolja na~inio?

11:41 Ali dajte milostinju od onog {to je unutra; i gle, sve }e vam biti ~isto.

11:42 Ali te{ko vama farisejima {to dajete deset-tak od metvice i od rute i od svakog povr}a, a pro-lazite pravdu i ljubav Bo`iju: ovo je trebalo ~initi, i ono ne ostavljati.

11:43 Te{ko vama farisejima {to tra`ite za-elja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama.

11:44 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, liceme-ri, {to ste kao sakriveni grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih.

11:45 A neki od zakonika odgovaraju}i re~e: U~itelju! Govore}i to i nas sramoti{.

11:46 A On re~e: Te{ko i vama zakonicima {to tovarite na ljude bremena prete{ka za no{enje, a vi jednim prstom svojim ne}ete da ih prihvatite.

11:47 Te{ko vama {to zidate grobove proroci-ma, a va{i su ih o~evi pobili.

11:48 Vi dakle svedo~ite i odobravate dela otaca svojih; jer ih oni pobi~e, a vi im grobove zidate.

11:49 Zato i premudrost Bo`ija re~e: Posla~u im proroke i apostole, i od njih }e jedne pobiti, a druge proterati;

11:50 Da se i~te od roda ovog krv svih proroka koja je prolivena od postanja sveta,

11:51 Od krvi Aveljeve sve do krvi Zarijine, koji pogibe me|u oltarom i crkvom. Da, ka`em vam, iska~e se od roda ovog.

11:52 Te~ko vama zakonici {to uzeste klju~ od znanja: sami ne u|oste, a koji hte~e da u|u, zabraniste im.

11:53 A kad im On ovo govora~e, po~e~e knji`evnici i fariseji vrlo navaljivati k Njemu i mnogim pitanjem zbunjivati Ga,

11:54 Vrebaju~i i paze~i na Njega ne bi li {ta ulovili iz usta Njegovih da Ga okrive.

GLAVA 12

Kad se na njih skupi~e hiljade naroda da stado~e gaziti jedan drugog, onda po~e najpre govoriti u~enicima svojim: ^uvajte se kvasca farijskog, koji je licemerje.

12:2 Jer ni{ta nije sakriveno {to se ne}e otkriti, ni tajno {to se ne}e doznati;

12:3 Jer {ta u mraku rekoste, ~u}e se na videlu; i {ta na uho {aptaste u kletima, propoveda}e se na krovovima.

12:4 Ali vam ka`em, prijateljima svojim: ne bojte se od onih koji ubijaju telo i potom ne mogu ni~ta vi~e u~initi.

12:5 Nego }u vam kazati koga da se bojite: bojte se Onog koji ima vlast po{to ubije baciti u pakao; da, ka`em vam, Onog se bojte.

12:6 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

12:7 A u vas je i kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

12:8 Nego vam ka`em: koji god prizna mene pred ljudima prizna~e i Sin ~ove~iji njega pred an|elima Bo`ijim;

12:9 A koji se odre~e mene pred ljudima njega }e se odre~i pred an|elima Bo`ijim.

12:10 I svaki koji re~e re~ na Sina ~ove~ijeg oprostite mu se, a koji huli na Svetog Duha ne }e mu se oprostiti.

12:11 A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako }ete ili {ta odgovoriti, ili {ta }ete kazati;

12:12 Jer }e vas Sveti Duh nau~iti u onaj ~as {ta treba re~i.

12:13 Re~e Mu pak neki iz naroda: U~itelju! Reci bratu mom da podeli sa mnom dostojanje.

12:14 A On mu re~e: ^ove~e! Ko je mene postavio sudijom ili kmetom nad vama?

12:15 A njima re~e: Gledajte i ~uvajte se od lakomstva; jer niko ne `ivi onim {to je suvi~e bogat.

12:16 Kaza im, pak, pri~u govore~i: U jednog bogatog ~oveka rodi njiva.

12:17 I mi{lja~e u sebi govore~i: [ta }u ~initi? Nemam u {ta sabrati svoju letinu.

12:18 I re~e: Evo ovo }u ~initi: pokvari~u `itnice svoje i na~ini~u ve~e; i onde }u sabrati sva svoja `ita i dobro svoje;

12:19 I kaza~u du~i svojoj: Du{o! Ima~ mnogo imanje na mnogo godina; po~ivaj, jedi, pij, veseli se.

12:20 A Bog njemu re~e: Bezumni~e! Ovu no }e uze~e du~u tvoju od tebe; a {ta si pripravio ~ije }e biti?

12:21 Tako biva onome koji sebi te~e blago, a ne bogati se u Boga.

12:22 A u~enicima svojim re~e: Zato vam ka`em: ne brinite se du{om svojom {ta }ete jesti; ni telom u {ta }ete se obu~i:

12:23 Du{a je prete`nija od jela i telo od odela.

12:24 Pogledajte gavrane kako ne seju ni `anju, koji nemaju podruma ni `itnice, i Bog ih hrani: a koliko ste vi prete`nji od ptica?

12:25 A ko od vas brinu~i se mo`e primaknuti rastu svom lakat jedan?

12:26 A kad ni najmanje {ta ne mo`ete, za{to se brinete za ostalo?

12:27 Pogledajte ljiljane kako rastu: ne trude se, niti predu; ali ja vam ka`em da ni Solomun u svoj slavi svojoj ne obu-e se kao jedan od njih.

12:28 A kad travu po polju, koja danas jeste, a sutra se u pe} baca, Bog tako odeva, a kamoli vas, maloverni!

12:29 I vi ne i{tite {ta }ete jesti ili {ta }ete piti, i ne brinite se;

12:30 Jer ovo sve i{tu i neznabo{ci ovog sveta; a Otac va{ zna da vama treba ovo.

12:31 Nego i{tite carstva Bo`ijeg, i ovo }e vam se sve dodati.

12:32 Ne boj se malo stado! Jer bi volja va{eg Oca da vam da carstvo.

12:33 Prodajte {ta imate i dajte milostinju; na-i-nite sebi torbe koje ne}e ovet{ati, haznu koja se ni-kad ne}e isprazniti, na nebesima, gde se lupe` ne priku-uje niti moljac jede.

12:34 Jer gde je va{e blago onde }e biti i srce va{e.

12:35 Neka budu va{a bedra zapregnuta i sve}e zapaljene;

12:36 I vi kao ljudi koji ~ekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako do|e i kucne.

12:37 Blago onim slugama koje na|e gospodar kad do|e, a oni stra`e. Zaista vam ka`em da }e se zapregnuti, i posadi}e ih, i pristupi}e, te }e im slu-`iti.

12:38 I ako do|e u drugu stra`u, i u tre}u stra`u do|e, i na|e ih tako, blago onim slugama.

12:39 Ali ovo znajte: kad bi znao doma}in u koji }e ~as do}i lupe`, ~uvao bi i ne bi dao potkopati ku}e svoje.

12:40 I vi, dakle, budite gotovi: jer u koji ~as ne mislite do}i }e Sin ~ove-iji.

12:41 A Petar Mu re-e: Gospode! Govori{ li na-ma ovu pri-u ili svima?

12:42 A Gospod re-e: Ko je dakle taj verni i mudri pristav kog postavi gospodar nad ~eljadi svojom da im daje hranu na obrok?

12:43 Blago tom sluzi kog do{av{i gospodar njegov na|e da izvr{uje tako.

12:44 Zaista vam ka`em: nad svim svojim ima-njem postavi}e ga.

12:45 Ako li ka`e sluga u srcu svom: Ne}e moj gospodar jo{ zadugo do}i; i stane biti sluge i slu{-kinje, i jesti i piti, i opijati se;

12:46 Do}i }e gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u ~as kad ne misli, i rase}i }e ga, i deo njegov metnu}e s nevernima.

12:47 A onaj sluga koji zna volju gospodara svog, i nije se pripradio, niti u-inio po volji njego-voj, bi}e vrlo bijen;

12:48 A koji ne zna pa zaslu`i boj, bi}e malo bi-jen. Kome je god mnogo dano mnogo }e se iskati od njega; a kome preda{e najvi{e najvi{e }e iskati od njega.

12:49 Ja sam do{ao da bacim oganj na zemlju; i kako bi mi se htelo da se ve} zapalio!

12:50 Ali se meni valja krstiti kr{tenjem, i kako mi je te{kko dok se ne svr{i!}

12:51 Mislite li da sam ja do{ao da dam mir na zemlju? Ne, ka`em vam, nego razdor.

12:52 Jer }e, odsele, pet u jednoj ku}i biti razde-ljeni, usta}e tri na dva, i dva na tri.

12:53 Usta}e otac na sina i sin na oca; mati na k}er i k}i na mater; svekrva na snahu svoju i snaha na svekrvu svoju.

12:54 A narodu govora{e: Kad vidite oblak gde se di`e od zapada odmah ka`ete: Bi}e da`d; i biva tako.

12:55 I kad vidite jug gde duva ka`ete: Bi}e vru}ina; i biva.

12:56 Licemeri! Lice neba i zemlje umete po-znavati, a vreme ovo kako ne poznajete?

12:57 Za{to pak i sami od sebe ne sudite praved-no?

12:58 Jer kad ide{ sa svojim suparnikom knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim poravnio da te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i sluga da te ne baci u tamnicu.

12:59 Ka`em ti: ne}e{ odande izi}i dok ne da{i i poslednji dinar.

GLAVA 13

Uto vreme, pak, do|o{e neki i kaza{e za Galilejce kojih krv pome{a Pilat sa `rtvama njihovim.

13:2 I odgovaraju}i Isus re~e im: Mislite li da su ti Galilejci bili najgre{niji od svih Galilejaca, jer tako postrada{e?

13:3 Ne, ka`em vam, nego ako se ne pokajete, svi }ete tako izginuti.

13:4 Ili onih osamnaest {to na njih pade kula si-loamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji bili od svih Jerusalimljana?

13:5 Ne, ka`em vam, nego ako se ne pokajete, svi }ete tako izginuti.

13:6 Kaza im pak ovu pri~u: Jedan ~ovek ima{e smokvu usa|enu u svom vinogradu, i do|e da tra`i roda na njoj, i ne na|e.

13:7 Onda re~e vinogradaru: Evo tre}a godina kako dolazim i tra`im roda na ovoj smokvi, i ne nalazim; poseci je, dakle, za{to zemlji da smeta?

13:8 A on odgovaraju}i re~e mu: Gospodaru! Ostavi je i za ovu godinu dok okopam oko nje i obaspem gnojem;

13:9 Pa da ako rodi: Ako li ne, pose}i }e{ je na godinu.

13:10 A kad u~a{e u jednoj zbornici u subotu,

13:11 I gle, be{e onde `ena bolesna od duha osamnaest godina, i be{e zgr~ena, i ne moga{e se ispraviti.

13:12 A kad je vide, dozva je Isus i re~e joj: @eno! Opro{tena si od bolesti svoje.

13:13 I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i hvalja{e Boga.

13:14 A stare{ina od zbornice sr|a{e se {to je Isus isceli u subotu, i odgovaraju}i re~e narodu: [est je dana u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se le~ite, a ne u dan subotni.

13:15 A Gospod mu odgovori i re~e: Licemere! Svaki od vas u subotu ne odre{uje li svog vola ili magarca od jasala, i ne vodi da napoji?

13:16 A ovu k}er Avraamovu koju sveza sotona, evo osamnaesta godina, ne treba{e li je odre{iti iz ove sveze u dan subotni?

13:17 I kad On ovo govora{e sti|ahu se svi koji Mu se protivljahu; i sav narod radova{e se za sva Njegova slavna dela.

13:18 A On im re~e: Kakvo je carstvo Bo`ije? I kako }u kazati da je?

13:19 Ono je kao zrno goru{i~ino, koje uzev{i ~ovek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useli{e se u grane njegove.

13:20 Opet re~e: Kakvo }u kazati da je carstvo Bo`ije?

13:21 Ono je kao kvasac koji uzev{i `ena metnu u tri kovanje bra{na, dok ne uskise sve.

13:22 I prola`a{e po gradovima i selima u~e}i i putuju}i u Jerusalem.

13:23 Re~e Mu pak neko: Gospode! Je li malo onih koji }e biti spaseni? A On im re~e:

13:24 Navalite da u|ete na tesna vrata; jer vam ka`em: Mnogi }e tra`iti da u|u i ne}e mo}i:

13:25 Kad ustane doma}in i zatvori vrata, i stane napolju stajati i kucati u vrata govore}i: Gospode! Gospode! Otvori nam; i odgovaraju}i re}i }e vam: Ne poznajem vas otkuda ste.

13:26 Tada }ete stati govoriti: Mi jedosmo pred Tobom i pismo, i po ulicama na{im u~io si.

13:27 A On }e re}i: Ka`em vam: ne poznajem vas otkuda ste; odstupite od mene svi koji nepravdu ~inite.

13:28 Onde }e biti pla~i i {krgut zuba, kad vidite Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Bo`ijem, a sebe napolje isterane.

13:29 I do}i }e od istoka i zapada i severa i juga i se{e za trpezu u carstvu Bo`ijem.

13:30 I gle, ima poslednjih koji }e biti prvi, i ima prvih koji }e biti poslednji.

13:31 U taj dan pristupi{e neki od fariseja govore}i Mu: Izi|i i idi odavde, jer Irod ho}e da te ubije.

13:32 I re~e im: Idite te ka`ite onoj lisici: Evo izgonim |avole i isceljujem danas i sutra, a tre}i dan zavr{i}u.

13:33 Ali danas i sutra i prekosutra treba mi i}; jer prorok ne mo`e poginuti izvan Jerusalima.

13:34 Jerusalime, Jerusalime, koji ubija{ proro-ke i zasipa{ kamenjem poslano k sebi! Koliko puta hteh da skupim ~eda tvoja kao koko{ gnezdo svoje pod krila, i ne hteste!

13:35 Eto }e vam se ostaviti ku}a va{a pusta; a ja vam ka`em: Ne}ete mene videti dok ne do|e da ka`ete: Blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

GLAVA 14

I dogodi Mu se da do|e u subotu u ku}u jednog kneza farisejskog da jede hleb; i oni motrahu na Njega.

14:2 I gle, be{e pred Njim nekakav ~ovek na ko- me be{e debela bolest.

14:3 I odgovaraju}i Isus re~e zakonicima i fari- sejima govore}i: Je li slobodno u subotu isceljiva- ti?

14:4 A oni o}ute{e. I dohvativ{i ga se isceli ga i otpusti.

14:5 I odgovaraju}i re~e im: Koji od vas ne bi svog magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan subotni?

14:6 I ne mogo{e Mu odgovoriti na to.

14:7 A gostima kaza pri~u, kad opazi kako izbi- rahu za~elja, i re~e im:

14:8 Kad te ko pozove na svadbu, ne sedaj u za- ~elje, da ne bude me|u gostima ko stariji od tebe;

14:9 I da ne bi do{ao onaj koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: Podaj mesto ovome: i onda }e{ sa stidom sestiti na ni`e mesto.

14:10 Nego kad te ko pozove, do{av{i sedi na poslednje mesto, da ti ka`e kad do|e onaj koji te pozva: Prijatelju! Pomakni se vi{e; tada }e tebi biti ~ast pred onima koji sede s tobom za trpezom.

14:11 Jer svaki koji se podi`e, ponizi}e se; a ko- ji se poni`uje, podignu}e se.

14:12 A i onome {to ih je pozvao re~e: Kad da- je{ obed ili ve~eru, ne zovi prijatelja svojih, ni bra- }e svoje, ni ro|aka svojih, ni suseda bogatih, da ne bi i oni tebe kad pozvali i vratili ti;

14:13 Nego kad ~ini{ gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slepe;

14:14 I blago }e ti biti {to ti oni ne mogu vratiti; nego }e ti se vratiti o vaskrsenju pravednih.

14:15 A kad ~u to neki od onih {to se|ahu s Njim za trpezom re~e Mu: Blago onome koji jede hleba u carstvu Bo`ijem!

14:16 A On mu re~e: Jedan ~ovek zgotovi veli- ku ve~eru, i pozva mnoge;

14:17 I kad bi vreme ve~eri, posla slugu svog da ka`e zvanima: Hajdete, jer je ve} sve gotovo.

14:18 I po~e se izgovarati svi redom; prvi mu re~e: Kupih njivu, i valja mi i}i da je vidim; molim te izgovori me.

14:19 I drugi re~e: Kupih pet jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, izgovori me.

14:20 I tre}i re~e: O`enih se, i zato ne mogu do- }i.

14:21 I do{av{i sluga taj kaza ovo gospodaru svom. Tada se rasrdi doma}in i re~e sluzi svom: Idi brzo na raskr{a i ulice gradske, i dovedi amo siromahe, i kljaste, i bogaljaste, i slepe.

14:22 I re~e sluga: Gospodaru, u~inio sam kako si zapovedio, i jo{ mesta ima.

14:23 I re~e gospodar sluzi: Izi|i na puteve i me|u ograde, te nateraj da do|u da mi se napuni ku}a.

14:24 Jer vam ka`em da nijedan od onih zvanih ljudi ne}e okusiti moje ve~ere. Jer je mnogo zva- nih, ali je malo izabranih.

14:25 I|a{e pak s Njim mno{tvo naroda, i oba- zrev{i se re~e im:

14:26 Ako ko do|e k meni, a ne mrzi na svog oca, i na mater, i na `enu, i na decu, i na bra}u, i na sestire i na samu du{u svoju, ne mo`e biti moj u~e- nik.

14:27 I ko ne nosi krsta svog i za mnom ne ide, ne mo`e biti moj u~enik.

14:28 I koji od vas kad ho}e da zida kulu ne se- dne najpre i ne prora~una {ta }e ga stati, da vidi ima li da mo`e dovr{iti?

14:29 Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmo`e dovr{iti, svi koji gledaju stali mu se rugati

14:30 Govore}i: Ovaj ~ovek po~e zidati, i ne mo`e da dovr{i.

14:31 Ili koji car kad po|e s vojskom da se pobije s drugim carem ne sedne najpre i ne dr`i ve}u mo`e li s deset hiljada sresti onog {to ide na njega sa dvadeset hiljada?

14:32 Ako li ne mo`e, a on po{alje poslanike dok je ovaj jo{ daleko i moli da se pomire.

14:33 Tako dakle svaki od vas koji se ne odre~e svega {to ima ne mo`e biti moj u~enik.

14:34 So je dobra, ali ako so obljutavi, ~im }e se osoliti?

14:35 Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; nego je prospu napolje. Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

GLAVA 15

I pribli`avahu se k Njemu svi carinici i gre{nici da Ga ~uju.

15:2 I vikahu na Njega fariseji i knji`evnici govore}i: Ovaj prima gre{nike i jede s njima.

15:3 A On im kaza pri~u ovu govore}i:

15:4 Koji ~ovek od vas imaju}i sto ovaca i izgubiv{i jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne na|e?

15:5 I na{av{i digne je na rame svoje raduju}i se,

15:6 I do{av{i ku}i sazove prijatelje i susede govore}i im: Radujte se sa mnom: ja na|oh svoju ovcu izgubljenju.

15:7 Ka`em vam da }e tako biti ve}a radost na nebu za jednog gre{nika koji se kaje, negoli za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

15:8 Ili koja `ena imaju}i deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali sve}e, i ne pomete ku}e, i ne tra`i dobro dok ne na|e?

15:9 I na{av{i sazove drugarice i susede govore}i: Radujte se sa mnom: ja na|oh dinar izgubljeni.

15:10 Tako, ka`em vam, biva radost pred an|e-lima Bo`ijima za jednog gre{nika koji se kaje.

15:11 I re~e: Jedan ~ovek ima{e dva sina,

15:12 I re~e mla|i od njih ocu: O~e! Daj mi deo imanja {to pripada meni. I otac im podeli imanje.

15:13 I potom do nekoliko dana pokupi mla|i sin sve svoje, i otide u daleku zemlju; i onamo prosu imanje svoje `ive}i besputno.

15:14 A kad potro{i sve, postade velika glad u onoj zemlji, i on se na|e u nevolji.

15:15 I oti{av{i pribi se kod jednog ~oveka u onoj zemlji; i on ga posla u polje svoje da ~uva svinje.

15:16 I `elja{e napuniti trbuh svoj ro{~i}ima koje svinje je|ahu, i niko mu ih ne dava{e.

15:17 A kad do|e k sebi, re~e: Koliko najamnika u oca mog imaju hleba i suvi{e, a ja umirem od gladi!

15:18 Usta}u i idem ocu svom, pa }u mu re}i: O~e! Sagre{ih Nebu i tebi,

15:19 I ve} nisam dostojan nazvati se sin tvoj: primi me kao jednog od svojih najamnika.

15:20 I ustav{i otide ocu svom. A kad je jo{ po-daleko bio, ugleda ga otac njegov, i sa`ali mu se, i potr~av{i zagrli ga i celiva ga.

15:21 A sin mu re~e: O~e, sagre{ih Nebu i tebi, i ve} nisam dostojan nazvati se sin tvoj.

15:22 A otac re~e slugama svojim: Iznesite naj-llep{u haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obu}u na noge.

15:23 I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.

15:24 Jer ovaj moj sin be{e mrtav, i o`ive; i izgubljen be{e, i na|e se. I stado{e se veseliti.

15:25 A sin njegov stariji be{e u polju, i dolaze}i kad se pribli`i ku}i ~u pevanje i podvikivanje.

15:26 I dozvav{i jednog od slugu zapita: [ta je to?

15:27 A on mu re~e: Brat tvoj do|e; i otac tvoj zakla tele ugojeno, {to ga je zdravog video.

15:28 A on se rasrdi i ne htede da u|e. Tada izi|e otac njegov i molja{e ga.

15:29 A on odgovaraju}i re~e ocu: Eto te slu`im toliko godina, i nikad ne prestupih tvoje zapovesti, pa meni nikad nisi dao jare da bih se proveselio sa svojim dru{tvom;

15:30 A kad do|e taj tvoj sin koji ti je imanje prosuo s kurvama, zaklao si mu tele ugojeno.

15:31 A on mu re~e: Sine! Ti si svagda sa mnom, i sve je moje tvoje.

15:32 Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav be{e, i o`ive; i izgubljen be{e, i na|e se.

GLAVA 16

Au-enicima svojim govora{e: Be{e jedan ~o-vek bogat koji ima{e pristava, i toga oblagaf{e kod njega da mu prosipa imanje,

16:2 I dozvav{i ga re~e mu: [ta ovo ja ~ujem za tebe? Daj ra~un kako si ku}io ku}u: jer vi{e ne mo`e{ ku}om upravljati.

16:3 A pristav od ku}e re~e u sebi: [ta }u ~initi? Gospodar moj uzima od mene upravljanje ku}e: kopati ne mogu, prositi stidim se.

16:4 Znam {ta }u ~initi da bi me primili u ku}e svoje kad mi se oduzme upravljanje ku}e.

16:5 I dozvav{i redom du`nike gospodara svog re~e prvom: Koliko si du`an gospodaru mom?

16:6 A on re~e: Sto oka ulja. I re~e mu: Uzmi pismo svoje i sedi brzo te napi{i pedeset.

16:7 A potom re~e drugom: A ti koliko si du`an? A on re~e: Sto oka p{enice. I re~e mu: Uzmi pismo svoje i napi{i osamdeset.

16:8 I pohvali gospodar nevernog pristava {to mudro u~ini; jer su sinovi ovog veka mudriji od sinova videla u svom nara{taju.

16:9 I ja vama ka`em: na~inite sebi prijatelje nepravednim bogatstvom, da bi vas kad osiroma{ite primili u ve~ne ku}e.

16:10 Koji je veran u malom i u mnogom je veran; a ko je neveran u malom i u mnogom je neveran.

16:11 Ako dakle u nepravednom bogatstvu verni ne biste, ko }e vam u istinom verovati?

16:12 I ako u tu|em ne biste verni, ko }e vam dati va{e?

16:13 Nikakav pak sluga ne mo`e dva gospodara slu`iti; jer ili }e na jednog mrzeti, a drugog lju-

biti, ili }e jednog voleti a za drugog ne mariti. Ne mo`ete slu`iti Bogu i bogatstvu.

16:14 A ovo sve slu{ahu i fariseji, koji behu srebroljupci, i rugahu Mu se.

16:15 I re~e im: Vi ste oni koji se gradite pravedni pred ljudima; ali Bog zna srca va{a; jer {ta je u ljudi visoko ono je mrzost pred Bogom.

16:16 Zakon i proroci su do Jovana; odsele se carstvo Bo`ije propoveda jevan|eljem, i svaki navaljuje da u|e u njega.

16:17 Lak{e je, pak, nebu i zemlji pro}i negoli jednoj titli iz zakona propasti.

16:18 Svaki koji pu{ta `enu svoju i uzima drugu, preljubu ~ini; i koji se `eni pu{tenicom, preljubu ~ini.

16:19 ^ovek neki, pak, be{e bogat, koji se obla~a{e u skerlet i u svilu, i `ivlja{e svaki dan gospodski i veselja{e se.

16:20 A be{e jedan siromah, po imenu Lazar, koji le`a{e pred njegovim vratima gnojav,

16:21 I `elja{e da se nasiti mrvama koje padahu s trpeze bogatog; jo{ i psi dola`ahu i lizahu gnoj njegov.

16:22 A kad umre siromah, odneso{e ga an|eli u naru~je Avraamovo; a umre i bogati, i zakopa{e ga.

16:23 I u paklu kad be{e u mukama, podi`e o~i svoje i ugleda izdaleka Avraama i Lazara u naru~ju njegovom,

16:24 I povikav{i re~e: O~e Avraame! Smiluj se na me i po{lji mi Lazara neka umo~i u vodu vrh od prsta svog, i da mi rashladi jezik; jer se mu~im u ovom plamenu.

16:25 A Avraam re~e: Sinko! Opomeni se da si ti primio dobra svoja u `ivotu svom, i Lazar opet zla; a sad se on te{i, a ti se mu~i{.

16:26 I preko svega toga postavljena je me|u nama i vama velika propast, da ovi koji bi hteli odovud k vama pre}i, ne mogu, niti oni otuda k nama da prelaze.

16:27 Tada re~e: Molim te dakle, o~e, da ga po{alje{ ku}i oca mog,

16:28 Jer imam pet bra}e: neka im posvedo~i da ne bi i oni do|li na ovo mesto mu~nja.

16:29 Re~e mu Avraam: Oni imaju Mojsija i proroke, neka njih slu{aju.

16:30 A on re~e: Ne, o~e Avraame! Nego ako im do|e ko iz mrtvih pokaja}e se.

16:31 A Avraam re~e mu: Ako ne slu{aju Mojsija i proroka, da ko i iz mrtvih ustane ne}e verovati.

GLAVA 17

Au~enicima re~e: Nije mogu}e da ne do|u sablazni; ali te{ko onome s koga dolaze;

17:2 Bolje bi mu bilo da mu se vodeni~ni kamen obesi o vratu, i da ga bace u more, nego da sablazni jednog od ovih malih.

17:3 ^uvajte se. Ako ti sagre{i brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprost mu.

17:4 I ako ti sedam puta na dan sagre{i, i sedam puta na dan do|e k tebi i re~e: Kajem se, oprost mu.

17:5 I reko{e apostoli Gospodu: Dometni nam vere.

17:6 A Gospod re~e: Kad biste imali vere koliko zrno goru{i~ino, i rekli biste ovom dubu: I{~upaj se i usadi se u more, i poslu{ao bi vas.

17:7 Koji pak od vas kad ima slugu koji ore ili ~uva stoku pa kad do|e iz polja, ka`e mu: Hodi brzo i sedi za trpezu?

17:8 Nego ne ka`e li mu: Ugotovi mi da ve~eram, i zapregni se te mi slu`i dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij?

17:9 Eda li }e on zahvaliti sluzi tom kad svr{i {ta mu se zapovedi? Ne verujem.

17:10 Tako i vi kad svr{ite sve {to vam je zapove|eno, govorite: Mi smo zaludne sluge, jer u~inimo {ta smo bili du`ni ~initi.

17:11 I kad i|a{e u Jerusalim, On prola`a{e izme|u Samarije i Galileje.

17:12 I kad ula`a{e u jedno selo sreto{e Ga deset gubavih ljudi, koji sta{e izdaleka,

17:13 I podigo{e glas govore}i: Isuse u~itelju! Pomiluj nas.

17:14 I videv{i ih re~e im: Idite i poka`ite se sve{tenicima. I oni idu}i o~isti{e se.

17:15 A jedan od njih videv{i da se isceli povratu se hvale}i Boga iza glasa,

17:16 I pade ni~ice pred noge Njegove, i zahvali Mu. I to be{e Samarjanin.

17:17 A Isus odgovaraju}i re~e: Ne isceli{e li se desetorica? Gde su dakle devetorica?

17:18 Kako se me|u njima koji ne na|e da se vrati da zahvali Bogu, nego sam ovaj tu|in?

17:19 I re~e mu: Ustani, idi; vera tvoja pomo`e ti.

17:20 A kad Ga upita{e fariseji: Kad }e do}i carstvo Bo`ije? Odgovaraju}i re~e im: Carstvo Bo`ije ne}e do}i da se vidi;

17:21 Niti }e se kazati: Evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Bo`ije unutra u vama.

17:22 A u~enicima re~e: Do}i }e vreme kad }ete za`eleti da vidite jedan dan Sina ~ove~ijeg, i ne}ete videti.

17:23 I re}i }e vam: Evo ovde je, ili: Eno onde; ali ne izlazite, niti tra`ite.

17:24 Jer kao {to munja sine s neba, i zasvetli se preko svega {to je pod nebom, tako }e biti i Sin ~ove~iji u svoj dan.

17:25 Ali Mu najpre treba mnogo postradati, i okrivljenom biti od roda ovog.

17:26 I kako je bilo u vreme Nojevo onako }e biti u dane Sina ~ove~ijeg:

17:27 Je|ahu, pijahu, `enjahu se, udavahu se do onog dana kad Noje u|e u kov~eg, i do|e potop i pogubi sve.

17:28 Tako kao {to bi u dane Lotove: je|ahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sa|ahu, zidahu;

17:29 A u dan kad izi|e Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.

17:30 Tako }e biti i u onaj dan kad }e se javiti Sin ~ove~iji.

17:31 U onaj dan koji se desi na krovu, a poku}stvo njegovo u ku}i, neka ne silazi da ga uzme; i koji se desi u polju, tako neka se ne vra}a natrag.

17:32 Opominjite se `ene Lotove.

17:33 Koji po|e da sa~uva du{u svoju, izgubi}e je; a koji je izgubi, o`ive}e je.

17:34 Ka`em vam: u onu no} bi}e dva na jednom odru, jedan }e se uzeti a drugi }e se ostaviti;

17:35 Dve }e mleti zajedno, jedna }e se uzeti a druga }e se ostaviti;

17:36 Dva }e biti na njivi, jedan }e se uzeti a drugi }e se ostaviti.

17:37 I odgovaraju}i reko{e Mu: Gde, Gospode? A On im re~e: Gde je strvina onamo }e se i orlovi skupiti.

GLAVA 18

Kaza im pak i pri~u kako se treba svagda moliti Bogu, i ne dati da dotu`i,

18:2 Govore}i: U jednom gradu be{e jedan sudija koji se Boga ne boja{e i ljudi ne sti|a{e.

18:3 A u onom gradu be{e jedna udovica i dola`a{e k njemu govore}i: Ne daj me mom suparniku.

18:4 I ne htjede zadugo. A najposle re~e u sebi: Ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim,

18:5 No budu}i da mi dosa|uje ova udovica, odbrani}u je, da mi jednako ne dolazi i ne dosa|uje.

18:6 Tada re~e Gospod: ^ujte {ta govori nepravedni sudija.

18:7 A kamoli Bog ne}e odbraniti izbranih svojih koji Ga mole dan i no}?

18:8 Ka`em vam da }e ih odbraniti brzo. Ali Sin~ove~iji kad do|e ho}e li na}i veru na zemlji?

18:9 A i drugima koji mi{ljahu za sebe da su pravednici i druge uni{tavahu kaza pri~u ovu:

18:10 Dva ~oveka u|o{e u crkvu da se mole Bogu, jedan farisej i drugi carinik.

18:11 Farisej stade i molja{e se u sebi ovako: Bo`e! Hvalim te {to ja nisam kao ostali ljudi: hajduci, nepravednici, preljubo~inci ili kao ovaj carinik.

18:12 Postim dvaput u nedelji; dajem desetak od svega {to imam.

18:13 A carinik izdaleka staja{e, i ne htjede ni o~iju podignuti na nebo, nego bija{e prsi svoje govore}i: Bo`e! Milostiv budi meni gre{nome.

18:14 Ka`em vam da ovaj otide opravdan ku}i svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podi`e ponizi}e se; a koji se sam poni`uje podignu}e se.

18:15 Dono{ahu k Njemu i decu da ih se dotakne; a kad vide{e u~enici, zapreti{e im.

18:16 A Isus dozvav{i ih re~e: Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo Bo`ije.

18:17 I ka`em vam zaista: koji ne primi carstva Bo`ijeg kao dete, ne}e u}i u njega.

18:18 I zapita Ga jedan knez govore}i: U~itelju blagi! [ta da u~inim da nasledim `ivot ve~ni?

18:19 A Isus re~e mu: [to me zove{ blagim? Niko nije blag osim jednog Boga.

18:20 Zapovesti zna{e: ne ~ini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svedo~i la`no; po{tuj oca i mater svoju.

18:21 A on re~e: Sve sam ovo sa~uvao od mladosti svoje.

18:22 A kad to ~u Isus re~e mu: Jo{ ti jedno nedostaje: prodaj sve {to ima{ i razdaj siromasima; i ima}e{ blago na nebu; i hajde za mnom.

18:23 A kad on ~u to postade `alostan, jer be{e vrlo bogat.

18:24 A kad ga vide Isus gde postade `alostan, re~e: Kako je te{ko u}i u carstvo Bo`ije onima koji imaju bogatstvo!

18:25 Lak{e je kamili pro}i kroz iglene u{i negoli bogatom u}i u carstvo Bo`ije.

18:26 A oni koji slu{ahu reko{e: Ko se dakle mo`e spasti?

18:27 A On re~e: [ta je u ljudi nemogu}e u Boga je mogu}e.

18:28 A Petar re~e: Eto mi smo ostavili sve i za Tobom idemo.

18:29 A On im re~e: Zaista vam ka`em: nema nijednoga koji bi ostavio ku}u, ili roditelje, ili bra}u, ili sestre, ili `enu, ili decu carstva radi Bo`ijeg,

18:30 Koji ne}e primiti vi{e u ovo vreme, i na onom svetu `ivot ve~ni.

18:31 Uze pak dvanaesticu i re~e im: Evo idemo gore u Jerusalim, i sve }e se svr`iti {to su proroci pisali za Sina ~ove~ijeg.

18:32 Jer }e Ga predati neznabo{cima, i naruga-
}e Mu se, i ru`i)e Ga, i popljuva}e Ga,

18:33 I bi}e Ga, i ubi}e Ga; i tre}i dan usta}e.

18:34 I oni ni{ta od toga ne razume}e, i beseda
ova be}e od njih sakrivena, i ne razume}e {ta im se
kaza.

18:35 A kad se pribli`i k Jerihonu, jedan slepac
se|a}e kraj puta prose}i.

18:36 A kad ~u narod gde prolazi zapita: [ta je
to?

18:37 I kaza}e mu da Isus Nazare}anin prolazi.

18:38 I povika govore}i: Isuse, sine Davidov!
Pomiluj me.

18:39 I pre}ahu mu oni {to i|ahu napred da u}u-
ti; a on jo{ vi}e vika}e: Sine Davidov! Pomiluj me.

18:40 I Isus stade i zapovedi da Mu ga dovedu;
a kad Mu se pribli`i, zapita ga

18:41 Govore}i: [ta ho}e{ da ti u~inim? A on
re~e: Gospode! Da progledam.

18:42 A Isus re~e: Progledaj; vera tvoja pomo`e
ti.

18:43 I odmah progleda, i po|e za Njim hvale}i
Boga. I svi ljudi koji vide}e hvaljahu Boga.

GLAVA 19

I kad u|e u Jerihon i prola`a}e kroza nj,

19:2 I gle, ~ovek po imenu Zakhej, koji be}e
stare{ina carini~ki, i be}e bogat,

19:3 I iska}e da vidi Isusa da Ga pozna; i ne mo-
ga}e od naroda, jer be}e malog rasta;

19:4 I potr~av{i napred, pope se na dud da Ga
vidi; jer Mu je onuda trebalo pro}i.

19:5 I kad do|e Isus na ono mesto, pogledav{i
gore vide ga, i re~e mu: Zakheju! Si|i brzo; jer mi
danas valja biti u tvojoj ku}i.

19:6 I si|e brzo; i primi Ga raduju}i se.

19:7 I svi, kad vide}e, vikahu na Njega govore}i
da gre{nom ~oveku do|e u ku}u.

19:8 A Zakhej stade i re~e Gospodu: Gospode!
Evo pola imanja svog da}u siromasima, i ako sam
koga zaneo vrati}u onoliko ~etvoro.

19:9 A Isus mu re~e: Danas do|e spasenje ku}i
ovoj; jer je i ovo sin Avraamov.

19:10 Jer je Sin ~ove~iji do{ao da na|e i spase
{ta je izgubljeno.

19:11 A kad oni to slu{ahu nastavi kazivati pri-
~u; jer be}e blizu Jerusalima, i mi{l}jahu da }e se
odmah javiti carstvo Bo`ije.

19:12 Re~e dakle: Jedan ~ovek od dobrog roda
otide u daleku zemlju da primi sebi carstvo, i da se
vrati.

19:13 Dozvav{i pak deset svojih sluga dade im
deset kesa, i re~e im: Trgujte dok se ja vratim.

19:14 I gra|ani njegovi mr`ahu na njega, i po-
sla}e za njim poslanike govore}i: Ne}emo da on
caruje nad nama.

19:15 I kad se on vrati, po{to primi carstvo, re~e
da dozovu one slugе kojima dade srebro, da vidi
{ta je koji dobio.

19:16 Tada do|e prvi govore}i: Gospodaru! Ke-
sa tvoja donese deset kesa.

19:17 I re~e mu: Dobro, dobri slugo; kad si mi u
malom bio veran evo ti vlast nad deset gradova.

19:18 I do|e drugi govore}i: Gospodaru! Kesa
tvoja donese pet kesa.

19:19 A on re~e i onome: i ti budi nad pet gra-
dova.

19:20 I tre}i do|e govore}i: Gospodaru! Evo
tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i ~uvao.

19:21 Jer sam se bojao tebe: jer si ~ovek tvrd:
uzima{ {ta nisi ostavio, i `nje{ {ta nisi sejao.

19:22 A gospodar mu re~e: Po tvojim }u ti re-i-
ma suditi, zli slugo! Znao si da sam ja tvrd ~ovek,
uzimam {ta nisam sejao:

19:23 Pa za{to nisi dao moje srebro trgovcima, i
ja do{av{i primio bih ga s dobitkom?

19:24 I re~e onima {to stajahu pred njim: Uzmi-
te od njega kesu i podajte onome {to ima deset ke-
sa.

19:25 I reko}e mu: Gospodaru! On ima deset ke-
sa.

19:26 A on im odgovori: Jer vam ka`em da }e
se svakome koji ima dati: a od onog koji nema
uze}e se od njega i ono {to ima.

19:27 A one moje neprijatelje koji nisu hteli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isecite preda mnom.

19:28 I kazav{i ovo po|e napred, i i|a{e gore u Jerusolim.

19:29 I kad se pribli`i Vitfazi i Vitaniji kod gore koja se zva{e Maslinska, posla dvojicu od u~enika svojih

19:30 Govore}i: Idite u to selo prema vama, i kad u|ete u njega na}i }ete magare privezano na koje nikakav ~ovek nikad nije usedao; odre{ite ga i dovedite.

19:31 I ako vas ko upita: Za{to dre{ite: ovako mu ka`ite: Ono Gospodu treba.

19:32 A kad otido{e poslani, na|o{e kao {to im kaza.

19:33 A kad oni dre{ahu magare reko{e im gospodari od njega: Za{to dre{ite magare?

19:34 A oni reko{e: Ono Gospodu treba.

19:35 I dovedo{e ga k Isusu, i baci{e haljine svoje na magare, i posadi{e Isusa.

19:36 A kad i|a{e, prostirahu haljine svoje po putu.

19:37 A kad se pribli`i ve} da si|e s gore maslinske, po~e sve mno{tvo u~enika u radosti hvaliti Boga iza glasa za sva ~udesa {to su videli,

19:38 Govore}i: Blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! Mir na nebu i slava na visini!

19:39 I neki fariseji iz naroda reko{e Mu: U~ite-lju! Zapreti u~enicima svojim.

19:40 I odgovaraju}i re~e im: Ka`em vam: ako oni u}ute, kamenje }e povikati.

19:41 I kad se pribli`i, ugleda grad i zaplaka za njim

19:42 Govore}i: Kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan {ta je za mir tvoj! Ali je sad sakriveno od o~iju tvojih.

19:43 Jer }e do}i dani na tebe, i okru`i}e te neprijatelji tvoji opkopima, i opkoli}e te, i obuze}e te sa sviju strana;

19:44 I razbi}e tebe i decu tvoju u tebi, i ne}e ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato {to nisi poznao vreme u kome si poho|en.

19:45 I u{av{i u crkvu stade izgoniti one {to prodavahu u njoj i kupovahu,

19:46 Govore}i im: U pismu stoji: Dom moj dom je molitve, a vi na~iniste od njega pe}inu hajdu-ku.

19:47 I u~a{e svaki dan u crkvi. A glavari sve{teni~ki i knji`evnici i stare{ine narodne gledahu da Ga pogube.

19:48 I ne nala`ahu {ta bi Mu u~inili; jer sav narod i|a{e za Njim, i slu{ahu Ga.

GLAVA 20

I kad On u jedan od onih dana u~a{e narod u crkvi i propoveda{e jevan|elje, do|o{e glavari sve{teni~ki i knji`evnici sa stare{inama,

20:2 I reko{e Mu govore}i: Ka`i nam kakvom vlasti to ~ini{? Ili ko ti je dao vlast tu?

20:3 A On odgovaraju}i re~e im: i ja }u vas upitati jednu re~, i ka`ite mi:

20:4 Kr{tenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi?

20:5 A oni pomi{ljahu u sebi govore}i: Ako ka`emo s neba, re}i }e: Za{to mu dakle ne verovaste?

20:6 Ako li ka`emo od ljudi, sav }e nas narod pobiti kamenjem; jer svi verovahu da Jovan be{e prorok.

20:7 I odgovori{e: Ne znamo otkuda.

20:8 A Isus im re~e: Ni ja vama ne}u kazati kakvom vlasti ovo ~inin.

20:9 A narodu po~e kazivati pri~u ovu: Jedan ~ovek posadi vinograd, i dade ga vinogradarima pa otide na podugo vremena.

20:10 I u vreme posla k vinogradarima slugu da mu dadu od roda vinogradskog; ali vinogradari izbi{e ga, i posla{e praznog.

20:11 I posla opet drugog slugu; a oni i onog izbi{e i osramotiv{i posla{e praznog.

20:12 I posla opet tre}eg; a oni i onog rani{e, i istera{e.

20:13 Onda re~e gospodar od vinograda: [ta }u ~initi? Da po{aljem sina svog ljubaznog: eda se kako zastide kad vide njega.

20:14 A vinogradari videv{i njega mi{l}jahu u sebi govore{i: Ovo je naslednik; hodite da ga ubijemo da na{e bude dostojanje.

20:15 I izvedo{e ga napolje iz vinograda i ubi{e. [ta }e dakle u~initi njima gospodar od vinograda?

20:16 Do{i }e i pogubi}e ove vinogradare, i daje vinograd drugima. A oni {to slu{ahu reko{e: Ne dao Bog!

20:17 A On pogledav{i na njih re~e: [ta zna~i dakle ono u pismu: Kamen koji odbaci{e zidari onaj posta glava od ugla?

20:18 Svaki koji padne na taj kamen razbi}e se; a na koga on padne satr}e ga.

20:19 I gledahu glavari sve{teni~ki i knji`evnici u onaj ~as da dignu ruke na Nj; ali se poboja}e naroda, jer razume{e da njima ovu pri~u kaza.

20:20 I pa`ahu na Njega, i posla{e vreba~e, koji se gra|ahu kao da su pobo`ni: ne bi li Ga uhvatili u re~i da Ga predadu poglavarima i vlasti sudijinoj.

20:21 I upita{e Ga govore{i: U~itelju! Znamo da pravo govori{i u~i{i, i ne gleda{k ko je ko, nego zaista u~i{i putu Bo`ijem:

20:22 Treba li nam }esaru davati hara~, ili ne?

20:23 A On razumev{i njihovo lukavstvo re~e im: [ta me ku{ate?

20:24 Poka`ite mi dinar; ~iji je na njemu obraz i natpis? A oni odgovaraju{i reko{e:] esarev.

20:25 A On im re~e: Podajte dakle {ta je }esarevo }esaru, a {ta je Bo`ije Bogu.

20:26 I ne mogo{e re~i Njegove pokuditi pred narodom; i divi{e se odgovoru Njegovom, i umuko{e.

20:27 A pristupi{e neki od sadukeja koji ka`u da nema vaskrsenja, i pitahu Ga

20:28 Govore{i: U~itelju! Mojsije nam napisao: Ako kome umre brat koji ima `enu, i umre bez dece, da brat njegov uzme `enu, i da podigne seme bratu svom.

20:29 Be{e sedam bra}e, i prvi uze `enu, i umre bez dece;

20:30 I uze drugi `enu, i on umre bez dece;

20:31 I tre{i je uze; a tako i svi sedam; i ne ostavi{e dece, i pomre{e;

20:32 A posle svih umre i `ena.

20:33 O vaskrsenju dakle koga }e od njih biti `ena? Jer je ona sedmorici bila `ena.

20:34 I odgovaraju{i Isus re~e im: Deca ovog sveta `ene se i udaju;

20:35 A koji se udostoje dobiti onaj svet i vaskrsenje iz mrtvih niti }e se `eniti ni udavati;

20:36 Jer vi{e ne mogu umreti; jer su kao an|eli; i sinovi su Bo`iji kad su sinovi vaskrsenja.

20:37 A da mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza kod kupine gde naziva Gospoda Boga Avraamovog i Boga Isakovog i Boga Jakovljevog.

20:38 A Bog nije Bog mrtvih nego `ivih; jer su Njemu svi `ivi.

20:39 A neki od knji`evnika odgovaraju{i reko{e: U~itelju! Dobro si kazao.

20:40 I ve} ne smehu ni{ta da Ga zapitaju. A On im re~e:

20:41 Kako govore da je Hristos sin Davidov?

20:42 Kad sam David govori u psaltiru: Re~e Gospod Gospodu mom: sedi meni s desne strane,

20:43 Dok polo`im neprijatelje tvoje podno`je nogama tvojim.

20:44 David dakle Njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?

20:45 A kad sav narod slu{a{e, re~e u~enicima svojim:

20:46 ^uvajte se od knji`evnika, koji ho}e da idu u duga~kim haljinama, i tra`e da im se klanja po ulicama, i prvih mesta po zbornicama, i za~elja na gozbama;

20:47 Koji jedu ku}e udovi~ke, i la`no se mole Bogu dugo. Oni }e jo{ ve}ma biti osu|eni.

GLAVA 21

Pogledav{i pak gore vide bogate gde me}u priloge svoje u haznu Bo`iju;

21:2 A vide i jednu siroma{nu udovicu koja meta{e onde dve leptre;

21:3 I re~e: Zaista vam ka`em: ova siroma{na udovica metnu vi{e od sviju:

21:4 Jer svi ovi metnu{e u prilog Bogu od suvi{ka svog, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu svoju {to ima{e.

21:5 I kad neki govorahu za crkvu da je ukra{e-na lepim kamenjem i zakladima, re~e:

21:6 Do}i }e dani u koje od svega {to vidite ne }e ostati ni kamen na kamenu koji se ne }e razmetnuti.

21:7 Zapita{e Ga pak govore}i: U~itelju! A kad }e to biti? I kakav je znak kad }e se to dogoditi?

21:8 A On re~e: ^uvajte se da vas ne prevare, jer }e mnogi do}i na ime moje govore}i: Ja sam, i vreme se pribli`i. Ne idite dakle za njima.

21:9 A kad ~ujete ratove i bune, ne pla{ite se; jer to sve treba najpre da bude; ali jo{ nije tada posledak.

21:10 Tada im re~e: Usta }e narod na narod i carstvo na carstvo;

21:11 I zemlja }e se tresti vrlo po svetu, i bi }e gladi i pomori i strahote i veliki znaci bi }e na nebu.

21:12 A pre svega ovog metnu }e na vas ruke svoje i goni }e vas i predavati u zbornice i u tamnice; vodi }e vas pred careve i kraljeve imena mog radi.

21:13 A to }e vam se dogoditi za svedo~anstvo.

21:14 Metnite dakle u srca svoja, da se pre ne pripravlajte kako }ete odgovarati:

21:15 Jer }u vam ja dati usta i premudrost kojoj se ne }e mo}i protiviti ni odgovoriti svi va{i protivnici.

21:16 A predava }e vas i roditelji i bra}a i ro|aci i prijatelji; i pobi }e neke od vas.

21:17 I svi }e omrznuti na vas imena mog radi.

21:18 I dlaka s glave va{e ne }e poginuti.

21:19 Trpljenjem svojim spasavajte du{e svoje.

21:20 A kad vidite da Jerusolim opkoli vojska onda znajte da se pribli`ilo vreme da opusti.

21:21 Tada koji budu u Judeji neka be`e u gore, i koji budu u gradu neka izlaze napolje; i koji su napolju neka ne ulaze u njega:

21:22 Jer su ovo dani osvete, da se izvr{i sve {to je napisano.

21:23 Ali te{ko trudnima i dojilicama u te dane! Jer }e biti velika nevolja na zemlji, gnev na ovom narodu.

21:24 I pa }e od o{trica ma~a, i odve }e se u ropstvo po svim narodima; i Jerusolim }e gaziti neznabo{ci dok se ne izvr{e vremena neznabo`aca.

21:25 I bi }e znaci u suncu i u mesecu i u zvezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova.

21:26 Ljudi }e umirati od straha i od ~ekanja onog {to ide na zemlju; jer }e se i sile nebeske pokrenuti.

21:27 I tada }e ugledati Sina ~ove~ijeg gde ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

21:28 A kad se po~ne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se pribli`uje izbavljenje va{e.

21:29 I kaza im pri~u: Gledajte na smokvu i na sva drveta;

21:30 Kad vidite da ve }e poteraju, sami znate da je blizu leto.

21:31 Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Bo`ije.

21:32 Zaista vam ka`em da ovaj nara{taj ne }e pro}i dok se ovo sve ne zbude.

21:33 Nebo i zemlja pro}i }e, a re~i moje ne }e pro}i.

21:34 Ali se ~uvajte da kako va{a srca ne ote`aju `deranjem i pijanstvom i brigama ovog sveta, i da vam ovaj dan ne do|e iznenada.

21:35 Jer }e do}i kao zamka na sve koji `ive po svoj zemlji.

21:36 Stra`ite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili ute}i od svega ovog {to }e se zbiti, i stati pred Sinom ~ove~ijim.

21:37 I danju u~a{e u crkvi, a no }u izla`a{e i no }iva{e na gori koja se zove maslinska.

21:38 I sav narod dola`a{e izjutra k Njemu u crkvu da Ga slu{aju.

GLAVA 22

Pribli`ava{e se pak praznik prijesnih hlebova koji se zove pasha.

22:2 I gledahu glavari sve{teni~ki i knji`evnici kako bi Ga ubili; ali se bojahu naroda.

22:3 A sotona u|e u Judu, koji se zva{e Iskariot, i koji be{e jedan od dvanaestorice.

22:4 I oti{av{i govori s glavarima sve{teni~kim i sa stare{inama kako }e im Ga izdati.

22:5 I oni se obradova{e, i ugovori{e da mu dadu novce.

22:6 I on se obre~e, i tra`a{e zgodna vremena da im Ga preda tajno od naroda.

22:7 A do|e dan presnih hlebova u koji treba{e klati pashu;

22:8 I posla Petra i Jovana rekav{i: Idite ugotovite nam pashu da jedemo.

22:9 A ovi Mu reko{e: Gde ho}e{ da ugotovimo?

22:10 A On im re~e: Eto kad u|ete u grad, sre{e vas ~ovek koji nosi vodu u kr~agu; idite za njim u ku}u u koju on u|e,

22:11 I ka`ite doma}inu: U~itelj veli: gde je gostionica gde }u jesti pashu s u~enicima svojim?

22:12 I on }e vam pokazati veliku sobu prostrtu; onde ugotovite.

22:13 A oni otido{e i na|o{e kao {to im kaza; i ugotovi{e pashu.

22:14 I kad do|e ~as, sede za trpezu, i dvanaest apostola s Njim.

22:15 I re~e im: Vrlo sam `eleo da ovu pashu jedem s vama pre nego postradam;

22:16 Jer vam ka`em da je odsele ne}u jesti dok se ne svr{i u carstvu Bo`ijem.

22:17 I uzev{i ~a{u dade hvalu, i re~e: Uzmite je i razdelite me|u sobom;

22:18 Jer vam ka`em da ne}u piti od roda voinogradskog dok ne do|e carstvo Bo`ije.

22:19 I uzev{i hleb dade hvalu, i prelomiv{i ga dade im govore{i: Ovo je telo moje koje se daje za vas; ovo ~inite za moj spomen.

22:20 A tako i ~a{u po ve~eri, govore{i: Ova je ~a{a novi zavet mojom krvi koja se za vas proliva.

22:21 Ali evo ruka izdajnika mog sa mnom je na trpezi.

22:22 I Sin ~ove~iji, dakle, ide kao {to je ure|eno; ali te{ko ~oveku onome koji Ga izdaje!

22:23 I oni sta{e tra`iti me|u sobom koji bi, dakle, od njih bio koji }e to u~initi.

22:24 A posta i prepiranje me|u njima koji bi se dr`ao me|u njima da je najve{i.

22:25 A On im re~e: Carevi narodni vladaju narodom, a koji njime upravljaju, zovu se dobrotvori.

22:26 Ali vi nemojte tako; nego koji je najve{i me|u vama neka bude kao najmanji, i koji je stare{ina neka bude kao sluga.

22:27 Jer koji je ve{i, koji sedi za trpezom ili koji slu`i? Nije li onaj koji sedi za trpezom? A ja sam me|u vama kao sluga.

22:28 A vi ste oni koji ste se odr`ali sa mnom u mojim napastima.

22:29 I ja ostavljam vama carstvo kao {to je Otac moj meni ostavio:

22:30 Da jedete i pijete za trpezom mojom u carstvu mom, i da sedite na prestolima i sudite nad dvanaest koljena Izrailjevih.

22:31 Re~e pak Gospod: Simone! Simone! Evo vas i{te sotona da bi vas ~inio kao p{enicu.

22:32 A ja se molih za tebe da tvoja vera ne prestane; i ti kad god obrativ{i se utvrdi bra}u svoju.

22:33 A on Mu re~e: Gospode! S Tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt i{i.

22:34 A On re~e: Ka`em ti, Petre! Danas ne}e zapevati petao dok se triput ne odrekne{ da me poznaje{.

22:35 I re~e im: Kad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obu}e, eda vam {ta nedostade? A oni reko{e: Ni{ta.

22:36 A On im re~e: Ali sad koji ima kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi no`.

22:37 Jer vam ka`em da jo{i ovo treba na meni da se izvr{i {to stoji u pismu: I me|u zlo~ince metnu{e Ga. Jer {ta je pisano za mene, svr{uje se.

22:38 A oni reko{e: Gospode! Evo ovde dva no`a. A On im re~e: Dosta je.

22:39 I izi{av{i otide po obi-aju na goru maslin-sku; a za Njim otido{e u~enici Njegovi.

22:40 A kad do|e na mesto re~e im: Molite se Bogu da ne padnete u napast.

22:41 I sam odstupi od njih kako se mo`e kame-nom dobaciti, i kleknuv{i na kolena molja{e se Bo-gu

22:42 Govore}i: O~e! Kad bi hteo da pronese{ovu ~a{u mimo mene! Ali ne moja volja nego Tvo-ja da bude.

22:43 A an|eo Mu se javi s neba, i krepri Ga.

22:44 I budu}i u borenju, molja{e se bolje; znoj pak Njegov be{e kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju.

22:45 I ustav{i od molitve do|e k u~enicima svojim, i na|e ih, a oni spavaju od `alosti,

22:46 I re~e im: [to spavate? Ustanite, molite se Bogu da ne padnete u napast.

22:47 Dok On jo{ pak govora{e, gle, narod i je-dan od dvanaestorice, koji se zva{e Juda, i |a{e pred njima, i pristupi k Isusu da Ga celiva. Jer im on be{e dao znak: Koga celivam onaj je.

22:48 A Isus mu re~e: Juda! Zar celivom izdaje{Sina ~ove~ijeg?

22:49 A kad oni {to behu s Njim vide{e {ta }e biti, reko{e Mu: Gospode, da bijemo no`em?

22:50 I udari jedan od njih slugu poglavara sve{-teni~kog, i odse~e mu desno uho.

22:51 A Isus odgovaraju}i re~e: Ostavite to. I dohvativ{i se do uha njegovog isceli ga.

22:52 A glavarima sve{teni~kim i vojvodama cr-kvenim i stare{inama koji behu do{li na Nj re~e Isus: Zar kao na hajduka izi|oste s no`evima i ko-ljem da me uhvatite?

22:53 Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne di-goste ruku na mene; ali je sad va{~as i oblast ta-me.

22:54 A kad Ga uhvati{e, odvedo{e Ga i uvedo{-e u dvor poglavara sve{teni~kog. A Petar i |a{e za Njim izdaleka.

22:55 A kad oni nalo`i{e oganj nasred dvora i se|ahu zajedno, i Petar se |a{e me|u njima.

22:56 Videv{i ga, pak, jedna slu{kinja gde sedi kod ognja, i pogledav{i na nj re~e: i ovaj be{e s njim.

22:57 A on Ga se odre~e govore}i: @eno! Ne po-znajem ga.

22:58 I malo zatim, vide ga drugi i re~e: i ti si od njih. A Petar re~e: ^ove~e! Nisam.

22:59 I po{to pro|e oko jednog sahata, drugi ne-ko potvr|iva{e govore}i: Zaista i ovaj be{e s njim; jer je Galilejac.

22:60 A Petar re~e: ^ove~e! Ne znam {ta govo-ri{. I odmah dok on jo{ govora{e zapeva petao.

22:61 I obazrev{i se Gospod pogleda na Petra, i Petar se opomenu re~i Gospodnje kako mu re~e: Pre nego petao zapeva odre}i }e{ me se triput.

22:62 I izi{av{i napolje plaka gorko.

22:63 A ljudi koji dr`ahu Isusa rugahu Mu se, i bijahu Ga.

22:64 I pokriv{i Ga, bijahu Ga po obrazu i pita-hu Ga govore}i: Proreci ko Te udari?

22:65 I druge mnoge hule govorahu na Nj.

22:66 I kad svanu, sabra{e se stare{ine narodne i glavari sve{teni~ki i knji`evnici, i odvedo{e Ga u svoj sud

22:67 Govore}i: Jesi li ti Hristos? Ka`i nam. A On im re~e: Ako vam i ka`em, ne}ete verovati.

22:68 A ako vas i zapitam, ne}ete mi odgovoriti, niti }ete me pustiti.

22:69 Odsele }e Sin ~ove~iji sediti s desne stra-ne sile Bo`ije.

22:70 Svi pak reko{e: Ti li si dakle sin Bo`ji? A On im re~e: Vi ka`ete da sam ja.

22:71 A oni reko{e: [ta nam trebaju vi{e svedo-~anstva? Jer sami ~usmo iz usta njegovih.

GLAVA 23

I ustav{i njih sve mno{tvo, odvedo{e Ga k Pila-tu.

23:2 I po-e{e Ga tu`iti govore}i: Ovog na|osmo da otpa|uje narod na{, i zabranjuje davati }esaru danak, i govori da je on Hristos car.

23:3 A Pilat Ga zapita: Ti li si car judejski? A On odgovaraju}i re-e mu: Ti ka`e{.

23:4 A Pilat re-e glavarima sve{teni~kim i narodu: Ja ne nalazim nikakve krivice na ovom ~oveku.

23:5 A oni navaljivahu govore}i: On buni ljude u-e}i po svoj Judeji po-ev{i od Galileje dovde.

23:6 A Pilat ~uv{i za Galileju zapita: Zar je on Galilejac?

23:7 I razumev{i da je iz podru~ja Irodovog poslao Ga Irodu, koji tako|e be{e u Jerusalimu onih dana.

23:8 A Irod, videv{i Isusa, bi mu vrlo milo; jer je odavno `eleo da Ga vidi, jer je mnogo slu{ao za Njega, i nada{e se da }e videti od Njega kakvo ~udo.

23:9 I pita Ga mnogo koje za {ta; ali mu On ni{ta ne odgovori.

23:10 A glavari sve{teni~ki i knji`evnici stajahu, i jednako tu`ahu Ga.

23:11 A Irod osramotiv{i Ga sa svojim vojnicima, i narugav{i Mu se, obu-e Mu belu haljinu, i poslao Ga natrag Pilatu.

23:12 I u taj se dan pomiri{e Pilat i Irod me|u sobom; jer pre behu u zavadi.

23:13 A Pilat sazav{i glavare sve{teni~ke i knezove i narod

23:14 Re-e im: Dovedoste mi ovog ~oveka kao koji narod otpa|uje, i eto ja ga pred vama ispitah, i ne nalazim na ovom ~oveku nijednu krivicu {to vi na njega govorite;

23:15 A ni Irod, jer sam ga slao k njemu; i eto se ne nalazi ni{ta da je u-inio {to bi zaslu`ivalo smrt.

23:16 Dakle, da ga izbijem pa da pustim.

23:17 A treba{e o svakom prazniku pashe da im pusti po jednog su`nja.

23:18 Ali narod sav povika govore}i: Uzmi ovog, a pusti nam Varavu;

23:19 Koji be{e ba-en u tamnicu za nekakvu bunu u-injenu u gradu i za krv.

23:20 A Pilat opet re-e da bi on hteo pustiti Isusa.

23:21 A oni vikahu govore}i: Raspni ga, raspni.

23:22 A on im tre}i put re-e: Kakvo je dakle on zlo u-inio? Ja ni{ta na njemu ne na|oh {to bi zaslu`ivalo smrt; dakle da ga izbijem pa da pustim.

23:23 A oni jednako navaljivahu s velikom viikom, i iskahu da se Ga razapne; i nadvlada vika njihova i glavara sve{teni~kih.

23:24 I Pilat presudi da bude kao {to oni i{tu.

23:25 I pusti onog {to iskahu, koji be{e ba-en u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju.

23:26 I kad Ga povedo{e, uhvati{e nekog Simona Kirinca koji i|a{e iz polja, i metnu{e na njega krst da nosi za Isusom.

23:27 A za Njim i|a{e mno{tvo naroda i `ena, koje plakahu i naricahu za Njim.

23:28 A Isus obazrev{i se na njih re-e: K}eri jerusalimske! Ne pla-ite za mnom, nego pla-ite za sobom i za decom svojom.

23:29 Jer gle, idu dani u koje }e se re}i: Blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodi{e, i sisama koje ne doji{e.

23:30 Tada }e po-eti govoriti gorama: Padnite na nas; i bregovima: Pokrijte nas.

23:31 Jer kad se ovako radi od sirovog drveta, {ta }e biti od suvog?

23:32 Vo|ahu pak i druga dva zlo~inca da pogube s Njim.

23:33 I kad do|o{e na mesto koje se zva{e kosturnica, onde razape{e Njega i zlo~ince, jednog s desne strane a drugog s leve.

23:34 A Isus govora{e: O~e! Oprosti im; jer ne znadu {ta ~ine. A dele}i Njegove haljine bacahu kocke.

23:35 I narod staja{e te gleda{e, a i knezovi s njima rugahu Mu se govore}i: Drugima pomo`e, neka pomogne i sebi, ako je on Hristos, izbranik Bo`ji.

23:36 A i vojnici Mu se rugahu, i pristupahu k Njemu i davahu Mu ocat,

23:37 I govorahu: Ako si ti car judejski pomoz i sam sebi.

23:38 A beše nad Njim i natpis napisan slovima gr~kim i latinskim i jevrejskim: Ovo je car judejski.

23:39 A jedan od obešenih zlo~inaca huljaše na Njega govore}i: Ako si ti Hristos pomoz i sebi i nama.

23:40 A drugi odgovaraju}i }utkaše ga i govoraše: Zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sam osu|en tako?

23:41 I mi smo još pravedno osu|eni; jer primamo po svojim delima kao što smo zaslu`ili; ali On nikakvo zlo nije u~inio.

23:42 I re~e Isusu: Opomeni me se, Gospode, kad do|eš u carstvo svoje.

23:43 I re~e mu Isus: Zaista ti ka`em danas, bišeš sa mnom u raju.

23:44 A beše oko šestog sahata, i tama bi po svoj zemlji do sahata devetog.

23:45 I pomr~a sunce, i zaves crkveni razdre se napola.

23:46 I povikavši Isus iza glasa re~e: O~e! U ruke Tvoje predajem duh svoj. I rekavši ovo izdahnu.

23:47 A kad vide kapetan {ta bi, stade hvaliti Boga govore}i: Zaista ovaj ~ovek beše pravednik.

23:48 I sav narod koji se beše skupio da gleda ovo, kad vide {ta biva, vrati se biju}i se u prsi svoje.

23:49 A svi Njegovi znanci stajahu izdaleka, i `ene koje behu i{le za Njim iz Galileje, i gledahu ovo.

23:50 I gle, ~ovek, po imenu Josif, savetnik, ~ovek dobar i pravedan,

23:51 (On ne beše pristao na njihov savet i na posao) iz Arimateje grada judejskog, koji i sam ~ekaše carstva Bo`ijeg,

23:52 On pristupivši k Pilatu zaiska telo Isusovo.

23:53 I skide Ga, i obavi platnom, i metnu Ga u grob ise~en, u kome niko ne beše nikad metnut.

23:54 I dan beše petak, i subota osvitaše.

23:55 A `ene koje behu do{le s Isusom iz Galileje, idoše za Josifom, i videše grob i kako se telo metnu.

23:56 Vrativši se pak pripraviše mirise i miro; i u subotu dakle ostaše na miru po zakonu.

GLAVA 24

A u prvi dan nedeljni do|oše vrlo rano na grob, i donesoše mirise {to pripraviše, i neke druge `ene s njima;

24:2 Ali na|oše kamen odvaljen od groba.

24:3 I u{avši ne na|oše telo Gospoda Isusa.

24:4 I kad se one ~u|ahu tome, gle, dva ~oveka staše pred njima u sjajnim haljinama;

24:5 A kad se one upla{iše i oboriše lica k zemlji, rekoše im: [to tra`ite @ivoga me|u mrtvima?

24:6 Nije ovde; nego ustade; opomenite se kako vam kaza kad beše još u Galileji,

24:7 Govore}i da Sin ~ove~iji treba da se preda u ruke ljudi gre{nika i da se razapne i tre}i dan da ustane.

24:8 I opomenuše se re~i Njegovih.

24:9 I vrativši se od groba javiše sve ovo jedanaestorici i svima ostalim.

24:10 A to beše Magdalina Marija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale s njima koje kazaše ovo apostolima.

24:11 I njima se u~iniše njihove re~i kao la`, i ne verovaše im.

24:12 A Petar ustavši otr~a ka grobu, i natku~ivši se vide same haljine gde le`e, i otide ~ude}i se u sebi {ta bi.

24:13 I gle, dvojica od njih i|ahu u onaj dan u selo koje beše daleko od Jerusalima {ezdeset potkali{ta i zvaše se Emaus.

24:14 A oni govorahu me|u sobom o svima ovim doga|ajima.

24:15 I kad se oni razgovarahu i zapitkivahu jedan drugog, i Isus pribli`i se, i i|aše s njima.

24:16 A o~i im se dr`ahu da Ga ne poznaše.

24:17 A On im re~e: Kakav je to razgovor koji imate me|u sobom idu}i, i {to ste neveseli?

24:18 A jedan, po imenu Kleopa, odgovaraju}i re~e Mu: Zar si ti jedan od crkvara u Jerusalimu koji nisi ~uo {ta je u njemu bilo ovih dana?

24:19 I re~e im: [ta? A oni Mu reko{e: Za Isusa Nazare}anina, koji be{e prorok, silan u delu i u re~i pred Bogom i pred svim narodom;

24:20 Kako Ga predado{e glavari sve{teni~ki i knezovi na{i te se osudi na smrt, i razape{e Ga?

24:21 A mi se nadasmo da je On Onaj koji }e izbaviti Izrailja; ali svrh svega toga ovo je danas tre}i dan kako to bi.

24:22 A upla{i{e nas i `ene neke od na{i}ih koje su bile rano na grobu,

24:23 I ne na{av{i tela njegovog do|o{e govore}i da su im se an|eli javili koji su kazali da je On `iv.

24:24 I ido{e jedni od na{i}ih na grob, i na|o{e tako kao {to i `ene kaza{e, ali Njega ne vide{e.

24:25 I On im re~e: O bezumni i sporog srca za verovanje svega {to govori{e proroci!

24:26 Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da u|e u slavu svoju?

24:27 I po~ev{i od Mojsija i od svih proroka kaziva{e im {ta je za Njega u svemu pismu.

24:28 I pribli`i{e se k selu u koje i|ahu, i On ~i-nja{e se da ho}e dalje da ide.

24:29 I oni Ga ustavljahu govore}i: Ostani s nama, jer je dan nagao, i blizu je no}. I u|e s njima da no}i.

24:30 I kad se|a{e s njima za trpezom, uze hleb i blagosloviv{i prelomi ga i dade im.

24:31 Tada se njima otvori{e o~i i pozna{e Ga. I Njega nestade.

24:32 I oni govorahu jedan drugom: Ne gora{e li na{e srce u nama kad nam govora{e putem i kad nam kaziva{e pismo?

24:33 I ustav{i onaj ~as, vrati{e se u Jerusalim, i na|o{e u skupu jedanaestoricu i koji behu s njima,

24:34 Koji govorahu: Zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.

24:35 I oni kaza{e {ta bi na putu, i kako Ga pozna{e kad prelomi hleb.

24:36 A kad oni ovo govorahu, i sam Isus stade me|u njima, i re~e im: Mir vam.

24:37 A oni se upla{i{e, i popla{eni budu}i, mi{ljahu da vide duha.

24:38 I re~e im: [ta se pla{ite? I za{to takve misli ulaze u srca va{a?

24:39 Vidite ruke moje i noge moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tela i kostiju nema kao {to vidite da ja imam.

24:40 I ovo rekav{i pokaza im ruke i noge.

24:41 A dok oni jo{ ne verovahu od radosti i ~u|ahu se re~e im: Imate li ovde {ta za jelo?

24:42 A oni Mu da{e komad ribe pe~ene, i meda u sa}u.

24:43 I uzev{i izjede pred njima.

24:44 I re~e im: Ovo su re~i koje sam vam govorio jo{ dok sam bio s vama, da sve treba da se svr{i {ta je za mene napisano u zakonu Mojsijevom i u prorocima i u psalmima.

24:45 Tada im otvori um da razumeju pismo.

24:46 I re~e im: Tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvih tre}i dan;

24:47 I da se propoveda pokajanje u ime Njegovo i opro{tenje greha po svim narodima po~ev{i od Jerusalima.

24:48 A vi ste svedoci ovome.

24:49 I gle, ja }u poslati obe}anje Oca svog na vas; a vi sedite u gradu jerusalimskom dok se ne obu~ete u silu s visine.

24:50 I izvede ih napolje do Vitanije, i podignuv{i ruke svoje blagoslovi ih.

24:51 I kad ih blagosilja{e, odstupi od njih, i uzno{a{e se na nebo.

24:52 I oni Mu su pokloni{e, i vrati{e se u Jerusalim s velikom rado}u.

24:53 I behu jednako u crkvi hvale}i i blagosiljaju}i Boga. Amin.